



MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS, 68E JAARGANG NO.4, APRIL 2007

ONZE VOGELS



De

se

ESSB: de European Society of

Een nieuw initiatief voor kwekers van edelzang



Serinus atrogularis reicherowli of geelstultedelzanger. Regelmatig ingevoerd dus nog redelijk vertegenwoordigd in de volières.

Tja, daar sta je dan als vogelkweker. Ineens is de import "opgedroogd" van de vogels die je probeert te kweken. Dus je zult het moeten doen met de vogels die je nu in je bestand hebt. Omdat je de bui een beetje hebt zien aankomen, heb je misschien nog "ergens" een los popje of man op de kop getikt om een koppeltje onverwant te maken. Maar dat is het misschien wel zo'n beetje. Gelukkig ken je enkele mensen die dezelfde soorten hebben, omdat je daar wel eens vogels mee hebt geruild. Maar dik zijn die niet gezaaid, want zoveel kwekers zijn er niet die dezelfde soorten hebben als jij. Laat staan dezelfde ondersoort. Maar goed, dat contact is er wel. We hebben allemaal wel ergens enkele telefoon-

nummers van mensen die dezelfde vogels hebben. Ondertussen rijzen de prijzen van deze vogels de pan uit en word je "gek" gebeld door mensen die graag vogels van je willen kopen. Helaas moet je de meesten teleurstellen, want je hebt ze nooit 'met bosjes' kunnen kweken, (zo makkelijk kweken jouw soorten niet) en de vogels die "overtollig" zijn, wil je eigenlijk liever ruilen of verkopen aan een kweker waarvan je weet dat je er nog eens terug kunt komen als je zelf een vogel nodig hebt. Zo zullen er op dit moment meer liefhebbers/kwekers zijn van bijvoorbeeld Aziatische goudvinken en Aziatische groenlingen, passerina's, woestijnvinken, cini's en noem ze verder maar op. Voorheen kwamen

ze regelmatig als importvogel binnen, maar dat is verleden tijd.....

Goed, wat nu gedaan.....?

Omdat de contacten dankzij internet tegenwoordig makkelijk over de grenzen worden gelegd, is het heel normaal dat vogelliefhebbers niet beperkt worden door landsgrenzen. Zodoende hebben drie liefhebbers van serinussoorten de koppen bij elkaar gestoken en de aanzet gegeven tot wat ze de European Society of Serinus Breeders (ESSB) hebben genoemd.

ESSB

Een mond vol, maar het 'beestje' moet een naam hebben en het dekt de lading.....

Serinus Breeders

rs, cini's en verwante soorten



Serinus citrinelloides of Afrikaanse citroencini. Slechts een van de serinussoorten waarop de ESSB zich in Europees verband wil richten.
(www.serinus-society.eu).



Serinus dorsostriatus of witbuikcini. Niet bij alle serinussoorten is het geslacht goed te zien, bij deze soort gelukkig wel.

European: het is een utopie om te denken dat we alleen binnen onze landsgrenzen ruim voldoende van deze vogels hebben om de serinussoorten voor de avicultuur te behouden. Verder zijn er vooral dankzij internet al contacten met mensen met soortgelijke interesse in Nederland, België, Frankrijk en Duitsland.

Society: we willen vooral geen vereniging met de daarbij behorende structuur en beperkingen.

Omdat we toch op de internationale toer zijn: Society (op z'n Engels dus) betekent zoveel als een groep van individuen die gekenmerkt wordt door gezamenlijke interesses.

Serinus: de vogels waarop wij ons richten, behoren tot het genus Serinus. Een groep van zo'n dertig vogelsoorten, waarvan het merendeel uit Afrika komt (kwam!).

Breeders: bedoeling is om deze soorten in de Europese avicultuur te behouden door te kweken. Omdat de import van de baan lijkt, zal het noodzakelijk zijn deze vogels raszuiver te kweken.

Intermediair ESSB

We zijn uitgegaan van het basisprincipe dat de ESSB functioneert als een intermediair voor mensen die contact willen met andere liefhebbers/kwekers van dit genus. Daartoe staat een databank ter beschikking die leden kunnen raadplegen. Hierin wordt aangegeven wie welke soorten heeft/kweekt. Men kan vervolgens als 'lid' zelf contact opnemen met de persoon in kwestie zonder tussenkomst van derden.

Verder willen we via de ESSB voorlichting geven over de verschillende (onder)soorten o.a. door publicaties over de kweek van deze serinussoorten in diverse Europese vogelliefhebbers tijdschriften. Er is trouwens nogal wat onduidelijkheid

over de verschillende soorten. Zeker bij de soorten waarvan er in het verleden duidelijk verschillende ondersoorten zijn ingevoerd, zal het nog een hele toer worden deze soorten in de toekomst "raszuiver" te houden.

Belangrijk is het dan te weten welke ondersoort men zelf heeft en wie van de 'leden' deze soort nog meer kweken.

Graag willen wij geïnteresseerde vogelliefhebbers uitnodigen om een bezoekje te brengen aan onze website; www.serinus-society.eu. Bent u in het bezit van een of meer van deze serinussoorten, registreer uzelf dan op de website als lid en doe mee aan dit initiatief dat ook in uw hobbybelang kan zijn.

Denk eraan dat we nu moeten handelen; over twee, drie of vier jaar zijn er veel van de vogels die nu nog her en der in volières zitten, anders verloren voor de avicultuur. Samenwerken kan de oplossing zijn, maar dan zal er nu gehandeld moeten worden. De huidige vogelkwekers bepalen wat er over tien jaar nog in de volières rondvliegt.... U kunt hier uw bijdrage aan leveren, afwachten is tijd verliezen....

Huib Vervest, Gaëtan Vicentini en John Santegoeds.



Serinus dorsostriatus of witbuikcini. Vogels met veel temperament en een felle zang.

use!

De,

De kweek met *SaxicolatTorquata* of Roodborsttapuit



Roodborsttapuit

In de natuur broedt de roodborsttapuit in struikachtig of braakliggend terrein. Hij nestelt het liefst in een doornstruik of vlak boven de grond. Eind 2004 hadden medewerkers van het Max-Planck-Instituut für Ornithologie uit Münster bij mij zwartkeelvechtkwartels opgehaald om hiermede te kweken en er een studie van te maken. Zoals meestal gebeurt: Gevraagd met welke vogels ze zelf al kweekten. En daar zat de Europese roodborsttapuit ook bij. Omdat ze hier jongen van hadden. Gekweekt, leek het mij interessant een paartje over te nemen om hiermee zelf te kweken. Maar hoe krijg je de vogels hier? Voorjaar 2005 kreeg ik een telefoontje vanuit Münster dat ze 2 paar vogels voor mij hadden en of ik ze bij een transportbedrijf net over de grens als expresgoed kon ophalen. Dit was keuring verzorgd: elke vogel apart in een kooitje met voldoende water en voer. Thuis werden ze per paar in een buitenvolière gedaan en ze hadden het al gauw naar hun zin. Na enkele weken begon een man te zingen en achter de pop aan te jagen, maar het duurde nog tot eind oktober, voordat de pop begon te nestelen. De nesten waren klein gevlochten mandjes met daarin een bof van kokosvezels die ik op verschillende hoogtes had gehangen. Het hoogste nest werd uiteindelijk gebruikt, maar toen het zover was dat de pop moest leggen, had ze legnood en heb ik ze in een ziekenkooi gezet. Na een halve dag was er een eitje. Ik heb ze toen allemaal naar binnen gehaald, het was al begin november, en ondergebracht in een broedkooi van 40x40x200cm bij een temperatuur van ongeveer 20° C. Hierin ook enkele nestjes gehangen en begin december 2005 begon het popje te nestelen met alleen maar paardenhaar zodat er

een mooi kommetje in het nest kwam. Dit moest ik met een spiegeletje bekijken. 6 of 7 december is het eerste eitje gelegd en in totaal 5 stuks. Op 25 december zat 's middags het mannetje met een jong in zijn snavel om hem op te peuzelen. (Er lagen toen nog vier eitjes in het nest.) Dus de man snel verwijderd door er een gazen schuifje tussen te zetten, zodat ze elkaar nog wel konden zien. Het popje heeft de vier eitjes verder uitbroed en de jongen alleen grootgebracht. Het voer bestond uit witte meelwormen, pinkies, buflowormen, stukjes gekookt ei en tofu gemengd met insectenpaté en gekookte yoghurt. Het popje voerde de jongen goed, zodat ik ze na een dag of zes kon ringen met speciale ringen voor Europese cultuurvogels 2,5mm. Toen de jongen zelf begonnen te eten, heb ik de man er weer bij gelaten. Dat verliep goed en na een week of twee had de pop weer een nestje met vier eieren. Hiervan is er maar een uitgekomen. In totaal had ik dus vijf jongen waarvan drie mannen en twee poppen. In het voorjaar zijn ze allemaal naar de buitenvolière verhuisd, maar ze zijn niet tot broeden overgegaan. Het is nu begin september en ze zitten weer binnen en een popje is al met nestmateriaal aan het slepen, dus afwachten maar. Het is nu eind januari 2007 en voor de tweede keer deze winter zit het popje te broeden. Van het eerste nestje is er een jong (1-0) zelfstandig geworden en van het tweede nest zijn er nu twee jongen uit het ei. Het mannetje zingt 's morgens heel vroeg en 's avonds heel laat, als de rest al een slaapplaats opgezocht heeft.

Tekst en foto's: Bernard Ketelaar



sel

De

Kweken van prachtvinken (8)

In deze vervoegserie behandel ik steeds een onderwerp uit mijn boek "Kweken van Prachtvinken" dat begin 2004 is uitgegeven.

In hoofdstuk 9 komt de voortplanting aan de orde. De volgende onderwerpen worden behandeld:

- leeftijd van de vogels.
Hoe oud moeten de vogels zijn voordat ermee gekweekt kan worden?
- wanneer koppelen.
Wat is de beste tijd om paartjes uit te zoeken en samen te stellen?
- geschikte partners.
Kunnen vogels zomaar bij elkaar worden gezet of hebben ze ook een eigen wil?
- geef ze de tijd.
Soms zijn er binnen een week eitjes, soms duurt het langer
- nestgelegenheid.
Wat voor groen of welk nestkastje heeft hun voorkeur?
- nestmaterialen.
Welke nestmaterialen gebruiken de verschillende soorten?
- voorbereiding broedperiode.
Waarom kun je zien of het klikt? Hoe gaat de balts, beantwoordt het popje de balts?
- paring.
- waar en wanneer vindt paring plaats?
- voeding voor en tijdens de leg.
Welke voeding moeten de vogels - en dan vooral de pop - hebben om goede eitjes te produceren?
- nestcontrole.
Is noodzakelijk om te zien of er eitjes en later jongen zijn. Hoe doe ik dat?
- broed.
Wie broedt er en wanneer?
- registratie.
Hoe houd je een administratie bij van de gekweekte jongen?

- voeding tijdens de opfok.
Wat hebben de ouders aan voeding nodig om goede jongen op stok te krijgen.
- dode jongen.
Wat zijn mogelijke oorzaken?
- jongen uit het nest.
Waarom gooien de ouders de jongen uit het nest?
- jongen niet gevoerd.
Hoe komt het dat jongen niet worden gevoerd?
- jongen inspecteren.
Hoe kan ik de jongen controleren zonder het nest te vernielen?
- ringen.
Hoe en wanneer worden jongen geringd?
- wanneer vliegvlug?
Wanneer komen de jongen uit het nest en wat doen we dan om te voorkomen dat er direct weer wordt gelegd?
- wanneer jongen scheiden.
Wanneer kunnen de jongen van de ouders? Wat is de beste manier om dit te doen?
- volgend broedsel.
Willen wij nog een nestje jongen? Is er voldoende ruimte voor alle jongen?

U ziet, dit is een hoofdstuk waarin nogal veel aan de orde komt. Omdat wij allemaal graag kweken met onze vogeltjes, is een uitvoerige behandeling beslist op zijn plaats. Dat ondanks alle zorg en voorzieningen het kweken niet vanzelf gaat, zult u elk jaar wel weer ervaren. Het paar dat afgelopen jaar 12 jongen grootbracht, doet dit jaar niets! Dit blijft echter de kick geven van: "volgend jaar beter".

Meer informatie vindt u in het boek "Kweken van Prachtvinken".
Zie website www.avitoon.nl



Complete software voor vogelkwekers

1. Vastleggen van vogels, koppels en tentoonstellingsuitslagen
2. Afdrukken overzichtelijke kweekkaarten
3. Adresbestand met collegakwekers
4. Registreren van inkomsten en uitgaven
5. Geschikt voor alle vogelsoorten
6. Volledig Nederlandstalig + duidelijke handleiding

€ 59
FORMIDIAAL VERKOP
€ 69
CD-VERSIE



Eenvoudig in gebruik

ZooEasy Oostermoer 9 9656 PE Spijkerboor (Dr) Nederland
Telefoon +31 (0)598 49 21 05 E-mail info@zooeasy.com www.zooeasy.com

Brief aan vogelbescherming Nederland

Geacht bestuur,

Wij willen graag het volgende aan u kenbaar maken en u nadrukkelijk vragen daarvan goede nota te nemen.

Gelet op de heftige reacties die de uitzending in het RTL-nieuws van 2 augustus 2006 teweeg brachten binnen de vogelliefhebberij, heeft er op uw kantoor een gesprek plaatsgevonden tussen twee vertegenwoordigers van COM Nederland met de heren Hans Peeters en Marc Argeloo. Naar aanleiding daarvan hadden wij verwacht dat het door u aangekondigde en op 25 februari 2007 verschenen rapport "Gekweekt met de vangkooi" een juist en genuanceerd beeld zou hebben gegeven van de feitelijke situatie.

Spijtig is het te moeten constateren dat zulks geenszins het geval is. Het rapport staat bol van de veronderstellingen, ongefundeerde conclusies, feiten op basis van "horen zeggen", onzorgvuldigheden, suggestieve foto's en zoals een van onze aangesloten bonden in een commentaar opmerkt "sappige verhaaltjes".

Aan een van de weinige concrete feiten namelijk de aantallen in beslag genomen vogels wordt verder geen aandacht besteed, kennelijk omdat daarin een dalende tendens is te constateren. Zoals al opgemerkt bracht de hierboven genoemde nieuwsuitzending veel commotie teweeg. De destijds gewraakte uitspraak van de heer Peeters is in het rapport weliswaar genuanceerder weergegeven, maar is gebaseerd "op schattingen van opsporingsambtenaren die in het kader van dit onderzoek hebben aangegeven te vermoeden dat tot wel 90% van de inheemse vogels die worden aangeboden, op sommige markten uit het wild afkomstig zouden kunnen zijn".

In deze aangehaalde zin komen de woorden voor: "schattingen, "vermoeden" en "zouden kunnen zijn". Op basis van deze vaagheden schopt u tienduizenden liefhebbers tegen de schenen.

Dat u als belangenorganisatie een rapport uitbrengt om op bepaalde misstanden te wijzen, begrijpen wij. De bonden ontkennen niet dat die er in beperkte mate zijn. Dat u goede sier maakt bij uw achterban door een rammelend rapport, waardoor u onze liefhebberij in een

kwaad daglicht stelt, accepteren wij niet.

In het hierboven al gememoreerde gesprek had u reeds aangegeven in het rapport ook met aanbevelingen te zullen komen.

Wij hebben van deze aanbevelingen kennis genomen. Wij merken daarbij het volgende op.

1. Wij betreuren het dat u geen gebruik hebt gemaakt van ons aanbod om gezamenlijk te komen met aanbevelingen. Zulke aanbevelingen zouden mogelijk voor alle partijen aanvaardbaar zijn geweest en dichter bij de realiteit hebben gestaan.
2. U gaat voorbij aan de huidige regelgeving en met name de concept regelgeving, die in overleg met bonden en handhavinginstanties op het ministerie aanwezig is.
3. U wilt de regelgeving zodanig dichttimmeren door het zoveelste (dure) bureaucratische apparaat in het leven te roepen.
4. U heeft zich niet op de hoogte gesteld van de activiteiten van de bonden en hun afdelingen, anders hadden de aanbevelingen t.a.v. de bonden van vogelhouders vrijwel achterwege kunnen blijven.

Tot slot delen wij u nog mede, dat wij uw rapport van commentaar zullen voorzien en dat ter kennis zullen brengen van pers, Platform voor Verantwoord Huisdierenbezit, het ministerie, de AID en het bureau LASER.

Wij betreuren de hele gang van zaken ten zeerste en kunnen helaas geen andere conclusie trekken dan dat u de kans om gezamenlijk te komen tot aanvaardbare aanbevelingen heeft gemist. U mag zich de vraag stellen of dat in het belang van uw doelstellingen is.

Hoogachtend, Namens COM Nederland,

Bart Braam

Secretaris COM Nederland / Commissie wetgevingen

Internationale handel in Grijs Roodstaarten aan banden

The Convention on International Trade in Endangered Species of wild Fauna and Flora (CITES) heeft als primaire taak het beschermen van alle voorkomende planten- en diersoorten tegen de schadelijke gevolgen van internationale (Big Business) handel door overexploitatie, door middel van een internationaal preventie- en controlenetwerk. In december 2006 heeft CITES een verbod op de export van *Psittacus erithacus* (grijze roodstaarten) afgekondigd, ingaande 01 januari 2007 voor een periode van twee jaar. Het verbod geldt voor vier West-Afrikaanse landen: Ivoorkust, Liberia, Sierra Leone en Guinea, waar de ondersoort timneh wordt gevonden, en twee Centraal-Afrikaanse landen: Kameroen en Equatoriaal-Guinea, waar de meer verspreide nominaatvorm voorkomt. Twee andere Afrikaanse landen, Kongo en de Democratische Republiek Congo, mogen na januari 2007 nog wel doorgaan met exporteren van grijze roodstaarten, maar dan

wel onder de restrictie van een gehalveerd quotum van respectievelijk 4000 en 5000 exemplaren. Tijdens de besprekingen in Lima, Peru, werden tevens plannen gemaakt voor een systeem waarbij meer toezicht kan worden gehouden op papegaaien die in de handel terechtkomen, meer toezicht op de wilde populaties en het ontwikkelen van nationale en regionale populatiemanagementsystemen. Een dergelijk toezicht is uiteraard van zeer groot belang om te bepalen of de handelsverboden daadwerkelijk worden nageleefd, maar ook om de illegale vangsten en handel tegen te gaan en het overschrijden van de vastgestelde quota te voorkomen. Het door CITES afgekondigde verbod kon met name tot stand worden gebracht, omdat Afrikaanse vogelbeschermingsorganisaties met uitgebreide en wetenschappelijk ondersteunde bewijslast konden aantonen dat de wilde populaties door overexploitatie sterk

achteruit zijn gegaan. Met deze overexploitatie wordt in eerste instantie en rechtstreeks gerefereerd aan de vangsten van en handel in grijze roodstaartpapegaaien, die grotendeels zijn bestemd voor de enorme vraag vanuit Europa.

Gelet op de toenemende succesvolle kweekresultaten in datzelfde Europa kun je je afvragen of dergelijke (minder) grootschalige importen hoe dan ook nog wel 'nodig' zijn. De discussie over een mogelijk en misschien zelfs permanent totaalverbod op de handel in grijze roodstaarten zal vooralsnog zeker blijven voortbestaan, maar met de voornoemde maatregelen is in ieder geval een stap in de richting van een effectieve bescherming van deze fraaie en zeer populaire papegaaiensoort gezet.

*Bron: Birdlife International
Clampdown for Grey Parrot Trade*



Dominant bont hemelsblauw man.

Een vogel met een prima breed voorhoofd dat als de kopveren opgezette worden ook een prima hoogte geeft. De vogel heeft een goede snavelinplant en een heel diep masker met mooie grote stippen. De overgang kop-nek is goed, maar valt niet op, omdat de kop gedraaid is. De vogel toont een goede lengte boven de stok, maar de borst zou wat voller moeten zijn. Het bontpercentage is goed, de vleugeltekening kan iets regelmatig.



Dominant bont opaline grijsgroen pop.

Een prima formaatvogel met helaas te zware broekbevedering. De kop is vrij goed, maar het achterhoofd zou voller moeten zijn. Het masker heeft mooie grote stippen, maar zou nog wat dieper moeten. De bontvorming is redelijk te noemen, maar de mantel moet schoner en de vleugel bezit wat teveel tekening. Zeker wel een goede vogel, maar met duidelijke fouten.

Kassel 2006

Tekst en foto: Jan Bouwmeester

Dominant bont donkergroen pop.

Deze vogel toont een prima lengte boven de stok en heeft een goede overgang van de schouders naar een volle nek, wangen en kop. De vogel toont een breed "gezicht" met in het goed diepe masker mooi geplaatste stippen; een bijspot is echter al aan het terugkomen. De voorhoofdbevedering groeit goed zijwaarts, maar zou wat langer moeten zijn. De donkergroene kleur is mooi egaal met een goede gele band. De vogel toont echter iets teveel vleugeltekening. Al met al een prima pop die in menig hok niet zou misstaan.

Dominant bont grijs geelmasker pop.

Een wat gewonere vogel die rechter op stok moet staan om meer lengte te kunnen tonen. De kopdracht zou iets meer voorover moeten staan, zodat het achterhoofd wat meer omhoog komt. Het achterhoofd moet dus duidelijk voller. Het masker moet dieper met grotere stippen, die beter geplaatst moeten zijn. De stippen staan wat teveel aan de zijkant van het masker. Het voorhoofd toont net boven de snavel wat "tikking", kleine vlekjes. De vleugel heeft wat teveel tekening. De gele kleur vloeit goed uit in het grijs.



Kweekverslag van de Braamsluiper (*Sylvia curruca*)



Nest braamsluiper.

Inleiding

De braamsluiper is een insectenetende vogel die ongeveer 14 cm groot is. Zowel man als pop dragen hetzelfde verenpak en zijn m.i. niet op het oog van elkaar te onderscheiden. Er wordt beweerd dat in het vroege voorjaar bij de man het geel in het oog meer aanwezig is.

Als de braamsluiper volwassen en uitgekleurd is, heeft hij een blauwgrijs rugdek en in vooral de slagpennen een bruinzwarte kleur met een lichtere omzoming aan elke pen. De staartpennen zijn ook bruinzwart gelijk aan de vleugelpennen. De onderkant van de vogel is met name in het broedseizoen spierwit, buiten het broedseizoen is deze vaalwit. Hij heeft een grijszwarte oogstreep en het oog is wit omcirkeld. Het oog zelf is oranjegeel met daarin een zwarte pupil. De snavelkleur varieert van hoornkleurig naar zwart, de poten en teennagels zijn zwart. Het verspreidingsgebied van de braamsluiper beslaat Europa en grote delen van Azië. Zijn habitat bestaat uit open gebieden zoals weide en landbouwgronden. Voorwaarde is echter wel dat deze dan altijd zijn omringd met vegetatie. Het omringende gedeelte moet bestaan uit bijvoorbeeld houtwallen, vegetatie van onkruiden of struiken en wat bomengroepen. In het broedseizoen maken de braamsluiers een vrij klein nest dat bestaat uit diverse

plantendelen. Dit wordt in de regel niet hoger dan een meter van de grond gemaakt in een dichte struik. In het nestje worden gemiddeld 4 eitjes gelegd die vaal geelachtig wit zijn met daarop diverse bruinzwarte spatjes.

Het bebroeden van de eitjes wordt door beide vogels beurtelings gedaan en de duur van de broed bedraagt ongeveer 12 dagen. De jongen worden uitsluitend grootgebracht met insecten. Ze vliegen na ongeveer 14 dagen uit het nest waarna ze nog enige tijd door de oudvogels onderhouden worden. In de natuur wordt in de regel één nest succesvol grootgebracht.

De man laat een zang horen die niet tot de verbeelding spreekt.

De kweek

Vogels werden ook nu weer in september aangeschaft. Dit is de tijd dat eigenlijk alle insectenetende vogels die voor verkoop bestemd zijn, van de hand gaan. Dit komt voort uit plaatsgebrek bij de kwekers na een succesvol broedseizoen, want in de regel moeten alle insectenetters apart van in ieder geval soortgenoten gehuisvest worden. Uitzondering zijn natuurlijk de kwekers met enorm veel ruimte of met enorme voliëres. De vogels werden apart van elkaar in mijn voliëres ondergebracht en in de winter werden zij naar binnen gehaald waar zij weer apart van elkaar bij een temperatuur

van minimaal 5° C werden gehuisvest. Als voeding krijgen de braamsluiers bij mij meel- en buffalowormen die zijn bepoederd met wat aves-insectenstrooipoeder en wat spirulina. Verder krijgen zij nog eivoer aangeboden, maar eigenlijk eten zij daaruit alleen de door mij aangebrachte pinky's. Door het water doe ik vrij regelmatig wat druppeltjes multi-vitamines. Zo krijgen ze de nodige stoffen om in conditie te blijven. Van nature is de braamsluiper een schuwe vogel en dat gedrag kunnen wij dan ook in onze voliëres terugzien.

Oorkonde 2007 ongeveer 6 mnd oude braamsluiper in eerste jeugdkleed.





Ong 6 dagen oud braamsluiperjongen.



Jong braamsluiper net uitgevlogen.



Braamsluiperjong 15 dagen oud.

Als nestgelegenheid kregen zij diverse kapelkastjes tot hun beschikking en ook konden zij natuurlijk

in de aanwezige beplanting een eventueel vrijstaand nest maken. De kooi waarin het moest gebeuren, had de afmetingen van 2m hoog bij 2,3m diep en 1,25m breed. Beide vogels gingen half maart naar buiten en ook nu weer apart van elkaar, maar wel in elkaars gezichtsveld.

Begin april plaatste ik de pop bij de man en dit ging van meet af aan in volledige harmonie. Meteen verschaftte ik de vogels hun nestmateriaal waarmee ze direct aan de slag gingen. Nestmateriaal bestaat uit kokosvezel, sisal-fibre en diverse gedroogde grasstengels en plantendelen.

Het nest waaraan ze direct begonnen, werd gemaakt van kokosvezel en alleen de witachtige bestanddelen uit de sisal-fibre. De man was in wezen de aanwijzer en bouwde en de pop was de keuringscommissie van het nest.

Het baltsgedrag bestond uit het om beurten achter elkaar jagen en daarbij werd dan gefloten, het verloop was niet zo heftig als je normaal van insecteneters kunt verwachten. Op 4 april zag ik voor het eerst dat de pop daadwerkelijk op het nest zat, meteen nadat zij van het nest ging even gekeken.

Er was nog geen ei gelegd. Ik kon ook zien dat het nest nog niet geheel klaar was en de pop was op het moment dat ik haar zag zitten, gewoon bezig met het vormen van de nestkom naar haar lichaamsvorm.

Op 10 april zag ik dat de man bezig was een ander nest te bouwen. Kennelijk beviel de pop het eerst gemaakte nest niet, want

vooralnog was zij niet van plan eieren te gaan leggen.

Maandag 24 april was het dan zover: het eerste vaalwitte ei met daarop gele en roodbruine spatjes was gelegd en de pop zat er al direct zeer vast op. Maandag 8 mei zag ik toen ik de vogels ging voeren dat er eierschalen op de grond lagen. Die waren gedumpt net naast de waterschaal. Dinsdag 9 mei zag ik dat beide vogels op zoek waren naar voedsel. Het aangeboden eivoer en de pinky's werden weliswaar opgenomen, maar buiten de buffalo's waren ze vooral op zoek naar vliegende insecten.

Ik heb gauw een blik in het nest geworpen en zag daar minimaal 3 jongen liggen.

Op het fouragegedrag inspringend ben ik weer op jacht gegaan in de velden om het door de vogels gevraagde weideplankton te vangen, wat zeer gewaardeerd werd door de oudervogels. Vrijdag 12 mei kon ik de jongen nog maar net ringen met de wettelijk voorgeschreven 2,5mm ringmaat, het vierde en laatst uitgekomen jong bleef wat achter in de ontwikkeling, maar vooralnog ging hij/zij goed.

De jongen zijn vrij kaal en bezitten nog maar weinig bruingekleurde dons. Vrijdag 18 mei vliegen de jongen uit. Hoewel zeer onbeholpen, maar ze vliegen.

Het nieuwe nest dat de man had gemaakt terwijl de pop zat te broeden, werd door de pop geïnspecteerd op 22 mei en schijnbaar goed bevonden, want zij was bezig met de afwerking van het nest.

De jongen vliegen al verbazend goed door de gehele kooi.

Het eerste ei van ronde twee was gelegd op

donderdag 25 mei en het vierde en laatste ei op 28 mei. De pop zat al meteen weer zeer vast op het nieuwe nest en de man stond er alleen voor qua voeren van de jongen wat hij uitstekend deed.

Vrijdag 9 juni zag ik dat de eitjes van ronde twee waren uitgekomen en ik heb de jongen uit ronde 1 uitgevangen. Ik weet niet zeker of het echt nodig was, want de jongen en de vader zaten altijd dicht tegen elkaar aan wanneer zij aan het roesten waren en dit gegeven verraste mij enigszins, want het zijn en blijven insecteneters, die normaal gesproken bol staan van het temperament. Tot op de dag van het uitvangen voerde de man de jongen nog terwijl deze al zelfstandig waren.

De jongen van ronde twee kwamen ook allemaal tot volledige wasdom en er kwam ook nog een derde ronde met eieren, maar ik denk dat de man zijn kruik had vershoten, want dit hele nest van vier eitjes was onbevruucht.

Ik vond dit niet erg, want jongen waren er tenslotte en zoals ik al eens eerder beschreef in de diverse kweekverslagen, gaat het mij niet om aantallen maar elke keer weer om een voor mij nieuwe vogelsoort tot een goed kweekresultaat te krijgen.

Met goed bedoel ik: wettelijk goede ringmaat, natuurbroed.

Al met al weer ervaringen rijker en met gepaste trots kijk ik terug op deze geslaagde kweek met de braamsluiper.

Tekst: Arie Bakker te Dordrecht
Foto's: J. de Nijs/P. Onderdelinden

Europese braamsluiper man.



Europese braamsluiper pop.



De kip of het ei, de kweker of de keurmeester

Wie was er het eerst? Bij de kip en het ei weten de geleerden het nog steeds niet, maar bij de kweker en de keurmeester zijn we het gauw met elkaar eens. De keurmeesters keuren wat de kwekers fokken en dat geldt voor wildzang als voor de mutaties en de selectief gekweekte vogels. Uitdrukkelijk ook de selectief gekweekte vogels, want alleen de topproducten van selectief gekweekte vogels vallen in de hoogste prijzen.

Het zal je maar gebeuren!

Op een goede dag moet je een vernietigend verhaal lezen in je lijfblad "Onze Vogels".

Een artikel van niemand minder dan van keurmeester Louis Polane. In het decembernummer haalt hij de vruchten van 20 jaar kweken van volhardende kwekers onderuit, wanneer hij schrijft over de roodbuik red-vented-blue-bonnet, waarin de oorspronkelijke kleurvelden veranderd zijn in meer rood. Meneer Polane beseft hierbij niet dat deze tijdrovende kweek veel waardering krijgt bij de kwekers die deze juwelen ten zeerste prijzen. Meneer Polane is bang dat nu in één keer alle red-vented-blue-bonnets onherkenbaar afwijken van de wildvorm en dat deze oorspronkelijke soort van het toneel verdwijnt. Ik kan de heer Polane geruststellen. In gevangenschap bezit zo'n 90% van deze vogels nog steeds de oorspronkelijke kleur van de wildvorm en die is al niet zo homogeen in zijn overlappingsgebied met de yellow-vented blue-bonnet.

Dan vraag ik me verder af hoe lang meneer Polane al meedraait in het vogelwereldje. Een vogelsoort waaraan zo'n 20 jaar is gekweekt om hem "mooier" te krijgen, want zo zien kwekers dit, wordt veelvuldig beloond met een hogere prijs. Niks mis mee, lijkt mij zo. Meneer Polane realiseert zich toch wel dat wanneer hij hoge punten geeft dat zichtbaar wordt in de verkoopprijs van de hokgenoten van de kweker? Dit is al decennialang zo, meneer Polane, en heeft weinig te maken met pure commercie. Het is een beloning voor 20 jaar inzet en hobby. Het feit ligt er, meneer Polane, u zult deze vogel die in kleur zo afwijkt van de wildvorm, niet kunnen uitbannen. De kweker kweekt deze kleur en de standardeisen zullen er op aangepast dienen te worden en meneer Polane zal de kleur moeten erkennen en onbevooroordeeld moeten keuren. Of haalt u soms ook uw neus op voor de lutino grasparkiet, de blauwe personata, de kleurkanarie en noem maar op, allemaal minder fraai dan de wildkleur? Als het u gungund is

nog een tijdje door te gaan met keuren, zult u eens de lutino pennant rosella en de zwarte prachtrosella moeten keuren. Zegt u dan ook dat de wildkleur mooier is en niet verloren mag gaan? Eén ding ben ik met u eens, de wildkleur moet niet aan aandacht verliezen. Maar troost u met de gedachte dat we die in het wild altijd nog kunnen zien. Maakt u zich geen zorgen en keurt u nu maar netjes wat de kwekers fokken. Wij zijn altijd zeer ingenomen met de reacties van keurmeesters op onze kweekproducten en nemen hun commentaar zeer ter harte. Keurmeesters kunnen altijd bij ons komen kijken en hun kennis aan de praktijk toetsen.

Met genoeg kijken wij terug op de goede contacten die wij met keurmeesters hebben. Het is altijd een goede wisselwerking tussen keurmeesters en kwekers. Graag lezen wij de verslagen en artikelen van de keurmeesters. En altijd kun je daar je eigen zienswijze en die van je collega-kwekers in vertaald zien. Wij, kwekers, leveren de bouwstenen voor de standaard. Jullie keurmeesters bouwen de standaard en handhaven deze. Wat een samenwerking, wat een wederzijds begrip en wat een mooie hobby! Laten we dit zo houden, meneer Polane. Aan u het woord: "Wie was er eerder, de kip of het ei?"



Over kanaries gesproken

Kwaliteitsverbetering bij de Spanish Timbrado zangkanarie

- Nu de Spanish Timbrado zangkanarie bijna twintig jaar in Nederland is en het aantal liefhebbers de laatste 10 jaar vertienvoudigd, zal het niemand ontgaan zijn dat er veel Spanish-Timbradozangkanaries aangeboden worden waarbij vraagtekens geplaatst kunnen worden. Er worden zelfs rode "timbrado's" aangeboden, terwijl dit volgens de standaard verboden is. Dit maakt de roep om kwaliteitsverbetering en exclusiviteit van deze unieke zanger steeds luider.

Binnen de gelederen van de Spanish Timbrado Society wordt momenteel ook druk gediscussieerd over kwaliteitsverbetering. Dit vindt o.a. zijn oorsprong in de drie dagen die we met de Spaanse keurmeesters C. Lorenzo Vidal en A. Perez Carbajal hebben doorgebracht, toen zij naar Nederland kwamen om de 300 timbrado's te keuren die waren ingeschreven op de BeNeDu-wedstrijd in Utrecht.

De Standaard

Toen de (huidige) beoordelingsstandaard van de zangkanarie "Spanish Timbrado" door de technische commissie van de CNJ/ FODCE in 2002 bij de COM werd geïntroduceerd, was het (volgens mij) vanzelfsprekend dat deze was samengesteld om de ontwikkelingen in de wereld van de Spanish-Timbradokeurmeesters te kunnen volgen en ook om een eenduidige beschrijving van de timbradozang wereldwijd te kunnen hanteren. Sedert 2006 is ook in Nederland de COM-standaard de leidraad voor de waardering van de Spanish Timbrado's. (Met dank aan mevrouw drs. E.M. Eweg voor de vertaling!) De keurmeesters hebben hun uiterste best gedaan de standaard te interpreteren naar de inzichten die er in Nederland op dat moment waren. De gesprekken met de Spaanse keurmeesters brachten toch weer nieuwe inzichten op de keurmethodiek en op de huidige zangontwikkelingen van onze zangraker in Spanje. We kunnen echter wel vaststellen dat we in Nederland beslist op de goede weg zijn.

Ontwikkelingen

De ontwikkelingen in het enorm grote Spanje zijn door het enthousiasme van vele kwekers zeer veelzijdig en de Spanish Timbrado is daar een nationaal zeer gewaardeerde zangvogel. Vele duizenden timbrado's worden jaarlijks gekeurd door tientallen keurmeesters. Wat in Spanje te zien is, is dat er lokaal verschillen in de zang

te bespeuren zijn en door de lokale discussies ontstaan er een soort gestandaardiseerde lokale vogels die in een andere regio beslist op een andere wijze gewaardeerd zullen worden. Het lijkt wel mensenwerk, nietwaar? Ja, en hiermee geef ik precies de reden waarom de huidige standaard zo belangrijk is. De zang van de timbrado heeft een ware evolutie ondergaan. Deze is completer geworden en aanmerkelijk rijker aan klanken, tonen, wisselingen en draaiingen. Discussie zal er altijd blijven, maar terugvallende op de standaard, zal er altijd een goede uitkomst gevonden worden bij de waardering van de timbrado's die op tafel staan.

Uitgangspunten

Om te beginnen zal ik een aantal uitgangspunten benoemen waaraan we moeten denken, als we het hebben over de zang van de Spanish Timbrado.

1. De naamgeving van de timbrado is afkomstig van het feit dat zijn geluid doet denken aan de klank van een deurbel: een heldere metaalklank. Licht en twinkelend. Het muzikale timbre, zoals bijvoorbeeld in iemands stem of zang te horen kan zijn, omvat ook elementen die tot de standaardzang van de timbrado behoorde. Ik zeg "behoorde", omdat er inmiddels ontwikkelingen zijn waarbij het timbre niet écht noodzakelijk is in de zang, maar daarover later meer.
2. De zang wordt "gevangen" in een soort vertaling van het muzikale notenschrift zoals we dat gebruiken bij reguliere muziek waarbij drie kenmerken van belang zijn: ritme, melodie en harmonie. Omdat de klanken van de zangkanarie niet in klinisch notenschrift onder te brengen zijn, heeft men een soort woordenvertaling beschreven. Dit noemen we dan gemakshalve de toeren. Te denken valt dan bijvoorbeeld aan woorden als: "Bli"- "bli"- "bli", of "Tu"- "tu"- "tu" etc. Als we van kwaliteitsverbetering willen spreken, zullen we eerst goede kennis moeten hebben over hoe de zang in elkaar zit en welke elementen van belang zijn, maar zeker ook wat de elementen zijn die een hogere toegevoegde waarde hebben voor de zang. Te denken valt dan aan begrippen als: muzikaler, melodieuzer, meer wisseling, meer variatie, enthousiaster, aangenamer, etc. etc.
3. Over smaak valt te twisten maar de klank(kleur) van de Spanish Timbrado is van elementair belang.

Zangkwaliteit

Zonder al te technisch te willen worden zal het duidelijk zijn dat we in dit verhaal niet helemaal zonder de technische details kunnen. Als we het hebben over zangkwaliteit, kunnen we denken aan drie elementen: toon (hoog of laag), frequentie (hard of zacht - decibel), intensiteit en klankkleur (timbre/helderheid etc.).

Het lied

Het lied bestaat principieel uit een aantal elementen zoals: ritme, melodie en harmonie. Het zal duidelijk moeten zijn wat we daarvoor verstaan. Laten we eens doornemen hoe we dit kunnen bezien.

- Bij het begrip ritme moeten we ons realiseren dat de "uitspraak" duidelijk (waarneembaar) en vloeiend moet zijn. Vlotte wisseling van de toeren is noodzaak, maar mag de waarneembaarheid van de toeren niet in de weg staan. De wisseling van de toeren mag geen "gejaagde" indruk wekken.
- Een lied bestaat uit een melodie en is natuurlijk door afwisseling van de toeren in verschillende vloeiende ritmes waardevoller dan een lied dat monotoon gebracht wordt.
- Bij het begrip harmonie moeten we ons ervan bewust zijn dat een mix van verschillende klanken (toeren), die bestaan uit verschillende (zachte of dominante) tonen/geluiden, door de samenvoeging een perfect lied moeten (gaan) vormen.

Het lied van de Spanish Timbrado bestaat uit een duidelijk waarneembaar toerenrepertoire met veel afwisseling doch dient wel karakteristiek te blijven bezitten die binnen de standaard van de Spanish Timbrado benoemd kunnen worden en waarin geen ruimte is voor toeren die bestaan uit toeren van andere erkende zangkanariërassen.

Waardevermeerdering

Zoals u hierboven hebt kunnen lezen zal het u niet ontgaan zijn dat er bepaalde eisen aan de zang gesteld worden waarbinnen vrij omvangrijke nuances zijn aan te brengen. Met het eenvoudig benoemen van de toeren zijn we er dus niet! Ik zal wat voorbeelden noemen. Bij de klanken, die we bij de zangkanarie horen, zien we dat de wat eenvoudige "woorden" soms worden uitgebreid met een enkelvoudige of zelfs wel meervoudige verlenging (noem het een staartje). Als we dat horen bij onze "tims", is dat iets wat direct op valt. Als bijv. de lettergreep "oei"

verlengd wordt met bijv. "gloei", "glo-oe" of zelfs wel "blo-oe-i" en "pi-a-oe", dan ziet u ontwikkeling in deze toer. Ziet u nu de meerwaarden verschijnen aan de horizon? Als je bedenkt dat een kind ook vaak begint met "o" en dat later verlengt met "oma", dan zie je daar ontwikkeling in en later zegt het kind bijvoorbeeld "oma koekie"! (Dan weet oma dat de koektrommel tevoorschijn moet komen!) De mogelijkheden tot het brengen van een variatie in de zogenaamde lettergrepen is bij de Spanish Timbrado bijna onbegrensd. We denken dan bijvoorbeeld aan: "Toe-li", "ti-long" of "pi-yo" of zelfs "ti-ro-ri"!

Ik was kortgeleden op een symposium waar ik twee sprekers moest aanhoren. Bij de eerste spreker viel ik na een klein half uurtje in slaap, omdat deze man op een zeer monotone wijze zijn voordracht hield. Bij de tweede spreker was het beter uit te houden, omdat hij veel wisselingen in zijn stemvolume had, maar ook in zijn toonhoogte. En, jawel, u raadt het al, dát hebben we óók bij de Spanish Timbrado. We noemen dat het moduleren van de toeren. Je kunt dus een vogel hebben die erg monotoon en voorspelbaar is in zijn lied, maar je kunt ook een vogel hebben die met het grootste gemak wisselt in volume en toonhoogte.

Ik zal het iets meer toelichten: We spreken van een vlakke toer, als die op één toonhoogte blijft en het volume niet verandert. Bij een wending in de toer van zacht naar vol volume of van lage naar hoge toon spreken we van een stijgende toer. Is het andersom dan is het een dalende toer. Als de Timbrado de toer aaneengesloten doet stijgen en dalen, spreken we van een golvende modulatie. Ziet u nu de meerwaarden verschijnen aan de horizon? Een golvende modulatie zal meer waard zijn dan een vlakke modulatie. Toch?

Plusen en minnen

Het gaat bij de kwaliteitsverbetering dus om een aantal praktische zaken waarbij je bewust moet stilstaan. In feite is ook in de timbradokwekerij de zogenaamde Demminckcircel van toepassing. Het is een steeds terugkerend proces waar we bewust bij stil moeten staan. Planmatige aanpak is bij kwaliteitsverbetering een "must"!

Plan

Het begint met het trekken van je plan. Waar wil je naar toe, wat wil je bereiken, hoe moet jouw timbrado gaan klinken, wat vind je mooi, wat moet eruit/in gekweekt worden etc.? Maak tijdig een broedschema waarin je de kweekstellen al aan elkaar koppelt op grond van de erfelijke eigenschappen.

Do

Kijk welke vogels het beste bij elkaar passen en zorg dat sterk afwijkende vogels niet in de kweek worden opgenomen. Doe geen concessie aan het gemaakte broedschema.

Check

Het controleren van de verkregen resultaten kan pas zijn voltooiing vinden tijdens het wedstrijdseizoen, maar ook zul je de eigenschappen vóór, tijdens en na de broed in overweging moeten nemen zoals nestbouw, aantal eieren, aantal jongen, ouderlijk gedrag, voedergedrag, gezondheid, etc.

Act

Selecteer vroeg in het wedstrijdseizoen (beter nog vóór het wedstrijdseizoen) op genoemde eigenschappen en schakel vogels met extreme afwijkingen in een vroeg stadium uit. Bedenk daarbij dan wel dat een collega-kweker het niet leuk zal vinden de extreme afwijkingen bij u te kopen. U zou het zelf toch ook niet leuk vinden deze vogels ongewild aan te schaffen?

De plusen die in de Spanish Timbradozang te vinden zijn

In het kort zal ik enige plusen noemen waarop we kunnen letten bij een planmatige selectie.

Vraag je daarbij telkens het volgende af:

- welke toer brengt de kanarie?
- hoe wordt de toer gebracht?
- waar in het lied wordt de toer gebracht?

1. De zang moet beslist aangenaam zijn om te horen.
2. Hoe completer het lied, hoe beter het is.
3. Er moet sprake zijn van zogenaamde muzikale begaafdheid.
4. Hoe gecompliceerder de modulaties in de zang des te mooier.
5. Het is het mooiste als de timbrado als het ware speelt met de kracht van zijn stem.
6. De klankkleur van de timbrado is helder en metaalachtig. In zijn lied horen we ook de klankkleur hol of water. Het hoogst gewaardeerde lied zal die met veel variatie en contrast tussen deze klankkleuren zijn.
7. Als de De Floreos Lentos de schoonste toer is en het meest muzikale deel van het lied vormt door zijn oneindige variatie van klanken en zelfs de koning onder de toeren genoemd wordt, lijkt het mij van absolute meerwaarde als deze toeren veelvuldig verweven zijn in het lied.
8. De Cloqueos (kloeken) in de langzame vorm, in het onderbroken ritme, is de meest gewaardeerde.
9. Een heldere en zuiver klinkende Aqua Lenta is voor mij onovertrefbaar in schoonheid en muzikaliteit. Het is wat mij betreft een punt op de li

De minnen die in de Spanish Timbradozang te vinden zijn

Er zijn gelukkig weinig minnen, maar ik zal enige storende elementen noemen.

1. Brute veranderingen van de toon die storend zijn in het lied, bijv. te hoge, te arme of zwakke toon.
2. Te harde ofwel schelle toeren, maar ook te zachte toeren zijn uit den bozel
3. Schurende of schrapende geluiden (overheersende medeklinker "r").
4. Neusklink (door de neus "praten").
5. Vlakke toeren zijn beslist minder dan de modulerende toeren.
6. Te lang aangehouden toeren.
7. Teveel Variaciones Rodadas maakt het lied eentonig en is zelfs reden voor diskwalificatie.

U ziet dat er nogal wat bij komt kijken en dan zullen we nu niet ingaan op de discussie van: "Wat is het verschil tussen voldoende, goed en zeer goed?" Die bewaren we voor later.

Samenvatting

Willen we de kwaliteit van het lied van de Spanish Timbrado verbeteren, dan zal een voortdurende en planmatige selectie de enige oplossing zijn. De vogels met veel minpunten uitslecteren en de vogels met de pluspunten aanhouden. "It's simple as that!" Wel dient dit consequent volgehouden te worden en bij bloedverversing altijd eerst zeker weten of de kwaliteit beter is dan dat je zelf in de kooien hebt zitten.

Tot slot

Het zal duidelijk zijn dat er een actieve rol is weggelegd voor kwekers die in de (Inter)nationale top willen meespelen op de Spanish Timbradowedstrijden. Laat ik duidelijk zijn. Als je de zang van jouw timbrado's mooi vindt en het technisch niet lijkt te kloppen, dan moet je jezelf afvragen: Wat wil ik ermee bereiken? (Demminck-circel), waarna je misschien tot de conclusie komt dat je helemaal niet met de internationale top wilt meespelen. Wat mij betreft: "So be it!" en ik vind het zelfs ongepast, als ik zou concluderen dat deze kweker op de verkeerde weg zou zijn. Wil je echter actief bijdragen aan kwaliteitsverbetering van de Spanish Timbradozang, dan zul je de schouders eronder moeten zetten, wil je binnen enkele jaren een bevredigend resultaat halen. Ik wens u van harte veel succes. Het is zeer beslist de moeite waard!

Theo Beerenfenger sr
The Spanish Timbrado Society NL
e-mail: info@timbrado.nl
www.timbrado.nl

Over kanaries gesproken

Geel met wit, een halfzijder

Van 7 – 8 december 2006 werd ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van de Vereniging van Vogelliefhebbers BEO, Bolsward en omstreken, een vogelententoonstelling georganiseerd, waar één vogel toch wel de bijzondere belangstelling trok van de

vele bezoekers. In kooi 38 was een kleurkanarie ondergebracht met een wel zeer afwijkende kleurruiting in de bevedering en wel half geel en half wit, een zogenaamde halfzijder. Nu komt dit verschijnsel wel vaker voor, ook bij kleurkanaries, maar het gebeurt

niet vaak dat de kweker bekend is en bereid een toelichting te geven op het ontstaan van deze kleurruiting. Voor ons maandblad is dit speciaal vastgelegd, verder is aandacht besteed aan deze vogel op internet via www.vogelverenigingbeo.nl

Kweekverslag van een geelwitte zgn. halfzijder



Tekst: Jouke Winselaar, Bolsward
Foto's: S. Veenstra, Bolsward

Dit voorjaar heb ik een geelwitte kanarie gekweekt. De vader is een dominant witte man, de moeder een geel intensieve pop. De man was 6 jaar en werd vorig jaar niet door mij ingezet voor de kweek. Na dit kweekseizoen is de man dood gegaan. De pop werd door mij zelf gekweekt en komt uit geel x geel. De pop heeft dit seizoen twee nesten uitgebreed. Eerst werd een intensief gele man gebruikt. Er werden 2 jongen geboren die door de moeder alleen werden grootgebracht. Voor de 2e ronde werd bedoelde man ingezet. Hoewel ik wel weet dat tegen een witte man beter een geelschimmel pop gezet kan worden om redelijk goede dominant witte jongen te krijgen, vond ik dit voor mijzelf een aardigheidje. Ik wilde het gewoon eens proberen. Helaas kwam er maar één eitje uit. Het jong werd weer door de moeder alleen grootgebracht. Het bereikte kweekresultaat kunt u op bijgevoegde foto's bewonderen. Rechts geel en links wit en dan over de hele lengte van de vogel. Een prachtig gezicht. Moeder natuur

heeft er weer een vreemde kostganger bij. Hoewel ik al vele jaren kanaries kweek, is dit me nog niet eerder "overkomen". Een speling van de natuur? Ik weet het niet. Omdat ik de oorsprong van de ouders niet ken, zal dit wel een raadsel blijven. Ik ben er in ieder geval trots op dat ik deze kanarie op onze onderlinge show aan de leden van onze vereniging BEO en aan het publiek heb mogen tonen. Het gaat mij niet zo zeer om de prijzen. Reglementair kreeg de vogel 89 punten. Het met elkaar showen van zelf gekweekte vogels is voor mij een uitdaging. Met de keurmeester ben ik het echter wel eens dat deze bijzondere vogel "de kampioen" van onze onderlinge show was. Om ook de lezers van Onze Vogels mee te laten genieten heb ik dit verslagje bij de foto's gemaakt.

Met vriendelijke sportgroeten,
Jouke Winselaar
Foto: Hessel Kolkema



Verzorgen, kweken en tentoonstellen van kleurkanaries

In deze artikelenreeks waarmee ik dit kwartaal een aftrap neem, wil ik u gaarne deelgenoot maken van mijn reeds dertigjarige ervaring met het houden, kweken en tentoonstellen van kleurkanaries. Ik ben op mijn tiende jaar begonnen (zonder dat mijn ouders dit in den beginne nadrukkelijk stimuleerden) met deze mooie hobby, die je dagelijks weer voor verrassingen plaatst. In het eerste artikel wil ik graag wat wenken geven voor de verzorging van onze kanaries.

Lucht

Belangrijk aspect is dat een vogel 24 uur per dag over frisse lucht beschikt. Daartoe kunt u kiezen voor natuurlijke ventilatie (zonder tocht) of mechanische ventilatie. Dit is mogelijk m.b.v. afzuigsystemen die tegenwoordig verplicht zijn in nieuwbouwwoningen. Zelf beschik ik over zo'n systeem dat m.i. ideaal is. Frisse lucht voer ik door een speciale buis in het dak van mijn garage toe. Deze constructie zorgt ervoor dat er geen ongedierte kan binnentreden en dat er geen tocht optreedt. Eventueel kunt u de lucht reinigen via een ionisator. Dit zorgt voor het evenwicht van negatieve en positieve ionen in de lucht. Luchtverontreiniging wordt hiermee tegengegaan. U zult begrijpen dat roken zeer slecht is voor uzelf, maar ook voor uw vogels. Rook derhalve niet bij uw vogels.

Licht

Indien u niet over voldoende daglicht beschikt of de kweek vroeg wilt aanvangen, dient u gebruik te maken van schakelklokken en daglichtlampen (bijv. True Lite of Biolux van Osram). Zorg ervoor dat als de grote tl-buizen uitgaan, overgeschakeld wordt op een gloeilamp. Het beste een gloeilamp met daglicht die 's ochtends opgloeit van 5 naar 100 watt en avonds net andersom. Om onrust te voorkomen blijft bij mij de gloeilamp van 5 watt in de nacht altijd aan. Bij nestverstoring zal de pop dan immers het nest weten terug te vinden. Zorg dat er geen straatverlichting in uw vogelverblijf schijnt, de vogels krijgen dan te weinig rust en dat kan zich uiten in stokruï. In de rusttijd is 11 uur licht het maximum. Verlengen met maximaal een halfuur per 14 dagen tot 14,5 uur tl-licht, (plus 2x een halfuur klein licht door de gloeilamp) per dag. Bij 13,5 a 14 uur kunt u de kweek aanvangen. De vogels zullen dan broedrijp zijn, als ze in goede conditie zijn. Als de vogels naar shows gaan is 12 uur gewenst; immers ze vallen anders teveel in uren terug.

Warmte

Indien u regelmatig met uw vogels naar tentoonstellingen gaat, is het belangrijk dat de temperatuur van het vogelverblijf minimaal 10° C is. Liefst nog enkele graden hoger. U zult zien dat bij hogere temperaturen de vogels strakker zitten. Ook kunt u de vogels

beter benevelen als het wat warmer is. U verdraagt een warme douche toch ook beter dan een ijskoude? Voor de kweek is een temperatuur van 14° C het minimum, dunkt me. Het uitbroeden van de eieren kost de vogels anders teveel energie. Bovendien zal de pop te weinig van het nest komen. Een temperatuur van boven de 39° C kan dodelijk zijn voor een kanarie. Een vogel kan namelijk de warmte moeilijk kwijt. Indien vogels met hun vleugels gaan slaan, dient u direct in te grijpen, anders vallen er gegarandeerd slachtoffers.

Water

Water dient u tweemaal per dag te verversen. De meeste vogels worden immers ziek van vervuild drinkwater. Indien mogelijk elke dag in een sopje de fonteintjes ontspoelen en schoon water geven. Verder regelmatig ontsmetten m.b.v. een chlooroplossing (bijv. Halamid). Voor kanaries is het aan te raden tweemaal per week (achter elkaar) het drinkwater aan te zuren teneinde de megabacterie te voorkomen. Dit kan m.b.v. appelazijn of citroenzuur (1gr op een liter water). Het aanzuren mag niet plaatsvinden, indien oudervogels jongen hebben in de leeftijd van 0 tot 21 dagen. Indien vogels terugkomen van een show, dient u drie dagen uiwater te verstrekken. Een ui doorsnijden in stukken en een paar uur laten trekken in water. Dit water geven aan uw vogels. Uw vogels zullen dan zeer waarschijnlijk niet in de ruï vallen. Het helpt echt.

Rust

In de kweektijd is het belangrijk rust in uw kweekklok te realiseren. Dat wil zeggen dat vreemden niet toegelaten moeten worden of slechts incidenteel (minimaal 1 uur na het voederen). Zorg er wel voor dat de vogels iemand kennen, als u niet in de gelegenheid bent om uw vogels te voederen. Als ze plotseling geconfronteerd worden met vreemde "baasjes", kan dit ze uit hun doen brengen. Op vakantie gaan in de kweektijd is m.i. erg onverstandig. Om de vogels voor te bereiden op de tentoonstelling is het gewenst een radio te laten spelen tijdens het voederen. Niet op muziek (dat heeft geen zin), maar op radio 1. Op deze zender wordt het nieuws doorgegeven en veel gesproken. Vogels moeten niet wennen aan popmuziek, maar aan stemmen van mensen.

Voeding

Belangrijk is een goed zaadmengsel. Per vogel 4gr zaad is voldoende. Indien er jongen zijn iets meer. Verder krijgen vogels bij mij elke dag 1gr eivoer. Indien er jongen zijn naar behoefte meer. Aan dit eivoer (ik gebruik Orlux) voeg ik Breedmax toe en Probiyome (van Orlux). In dit eivoer en deze supplementen zit alles wat een vogel nodig heeft. (recent heeft Orlux Optibreed op de

markt gebracht, dit lijkt erg op Breedmax). Breedmax en Probiyome wordt conform de gebruiksaanwijzing verstrekt en bevat vitaminen, mineralen en goedaardige bacteriën voor de darmen alsmede voedsel voor deze bacteriën. De gezondheid van een vogel valt of staat met gezonde darmen. Deze zijn erg belangrijk voor de weerstand van de vogel (dit geldt ook voor mensen trouwens, gebruik zelf ook zo'n darmconditioner!) Bijv. actimel of activa) Verder wordt er door mij niets verstrekt behalve een bakje grit en maagkiezel (Orlux of Cede). Geen grit gebruiken waarin roodsteen (lees: gemalen dakpannen) zit. Roodsteen heeft geen functie voor een vogel. Het wordt direct uitgepoept. Extra toevoegen van vitaminen etc. is uit den boze. U kunt nooit goed zelf de verhouding bepalen voor uw vogels. Overdaad schaadt. Groenten en fruit worden door mij niet verstrekt. Dit zorgt m.i. voor teveel water dat aan het voedsel van de vogel wordt toegevoegd. Een vogel moet zelf zijn behoefte aan water bepalen. Het eivoer wordt wel een beetje met water ruï gemaakt en als er jongen zijn, driemaal per dag verstrekt. Buiten de kweektijd eenmaal per dag. Zaad wordt ook dagelijks verstrekt. Alle bakjes die vuil zijn, gaan even in een afwasopje. Indien u dit wenst, kunt u kiemzaad aan uw vogels geven inde broedtijd. Zelf zie ik de toegevoegde waarde van kiemzaad niet in. Als u het wel geeft, dient u uiterste hygiëne te betrachten en de bakjes dagelijks in een afwasopje om te spoelen.

Bodembedekker

Het beste is vogels op papier te houden of op draad. Zelf houd ik mijn vogels op papier dat ik dagelijks ververs. U kunt ook kattenbakvulling (Americat is het beste), Corbo (van maïskolven) of houtsnippers gebruiken. Houtsnippers heeft wel als nadeel dat veermijt hier goed in gedijt, hetgeen niet gewenst is. Het reinigen van kooien en stokken dient eenmaal per week plaats te vinden. Ik gebruik hiervoor Neofresh. Het reinigt en ontsmet goed en ruikt heerlijk. Zitstokken dienen aan de uiteindes voor hergebruik ingespoten te worden met anti-luis-middel. Ik gebruik hiervoor Vermicil of 404.

Ik hoop dat u wat opgestoken hebt van mijn eerste artikel, graag tot een volgende keer. De auteur van dit stuk heeft geen enkel belang bij welke firma dan ook, maar geeft slechts zijn eigen ervaringen weer. Waarvan akte.

Reacties zijn altijd welkom.

Met vriendelijke sportgroet,

Eric de Bakker

E-mail: eagdebakker@hotmail.com

Kleurkanariekeker van recessief wit en albino, geel en lutino, agaaf wit/pastel.

Berichten van de speciaalclub

De NKC is de Nederlandse speciaalclub kleurkanaries van de NBVV. Wij zijn een landelijke organisatie werkende vanuit de regio's Noord, Oost, Zuid en West. De inhoud "De Kleurkanarie" staat centraal en wordt op vele manieren zo dicht mogelijk bij de liefhebber voor het voetlicht gebracht. Dit doen wij door het organiseren van technische dagen, presentaties en het houden van shows. Voor meer informatie kunt u terecht op onze website www.kleurkanarie.nl.

Na deze korte beschrijving van de NKC zal ondergetekende uit eigen ervaringen het een en ander vertellen in het volgende artikel.

Van kanaries kweken naar kleurkanaries fokken

Mijn allereerste herinneringen aan kanaries gaan ongeveer 55 jaar terug. Ik was toen een jaar of 10 en in de huiskamer hing het traditionele kanariekooitje met daarin een bonte waterslager. Eigenlijk was dit heel gewoon, wij wisten niet beter, er was altijd wel een kanarie in huis. Als mijn oom Henk langs kwam, werd er over niets anders gesproken dan kanaries en snel wilde je toch wel meer weten van die mooie zangertjes. Over het bestaan van vogelverenigingen wist je in die tijd niets, alles moest eigenlijk komen uit de overleveringen van mijn oom. Ja, we konden plaatjes sparen van de toen bekende Koninklijke firma P. Sluis uit Weesperkarspel. Ook gaven die vogelboekjes uit en als je raad nodig had, konden we Sluis aanschrijven. Een van die brieven heb ik bewaard en ik wil u het antwoord niet onthouden ten aanzien van de problemen waarmee we vroeger ook al worstelden, namelijk de durne ontlasting van de kanarie.

Men schreef ons 30 januari 1956 het volgende:

Geachte heer,
Totdat de ontlasting van de kanarie normaal is geve U de vogel als drinken, in plaats van water, zwarte koffie. Groenvoer mag deze voorlopig niet hebben.

Wij moeten u ontraden deze vogel, ook al is hij ogenschijnlijk weer geheel genezen, als fokvogel te gebruiken. Steeds gaarne tot Uw dienst.

Ondanks dit bericht bleef toch de interesse voor kanaries bestaan en toen mijn oom een kanariepopje met dubbele broedkooi beloofde, ging er helemaal een wereld voor mij open, geweldig! Mijn vader timmerde van een grove kist een grote kooi, want jonge vogels moesten ook kunnen uitvliegen, was mij verteld. En zo begon het kweken met bonte kanaries die snel voor nesten met jongen zorgden. De beschuiten met hardgekookte eieren waren niet aan te slepen en heel het huisgezin genoot volop mee met dat jonge grut in die nestjes.

Uiteindelijk kwam ik later toch in aanraking met de plaatselijke vogelvereniging en al snel werd me duidelijk gemaakt dat die bonte kanaries niet gevraagd werden op de tentoonstelling. De teleurstelling was groot, dat begrijpt u wel. Gelukkig waren er uit die bonte kanaries ook nog grauwoegroene kanaries geboren en leiblaauwe met bonte staarten, maar wat gaf dat, ik vond ze mooi. Trots was ik dan ook, toen ik mijn allereerste medaille won, een derde prijs met een grauwoegroene kanarie geboren in 1958. Maar ja, in de ogen van de toenmalige vogelliefhebbers waren dit niet echt de kweekvogels die zorgden voor goede tentoonstellingsvogels. De oranjeerde, zalmkleurige, ja de echte knalrode kanaries, die moesten gebracht worden. Helaas was en ben ik geen liefhebber van vogels die kunstmatig met peensap op kleur gebracht moesten worden. Daardoor ging mijn interesse voor kleurkanaries snel over. Gelukkig had ik de tropische vogeltjes ook ontdekt en in plaats van de kanaries jubelden de mozambiquesijs en de edelzanger later in huis. Deze vogeltjes werden in de loop der jaren steeds meer aangevuld met diverse tropische zaadetertjes waaruit ook vele nakomelingen zijn voortgekomen.

Tijdens mijn toenmalige kanarietijd gingen we eigenlijk op veel punten nog heel primitief te werk. Ja, we konden kanariezaad en krachtvoer kopen, maar het grootbrengen van de jongen gebeurde met beschuit en hardgekookte eieren. Ook in die tijd was bloedluis een groot probleem. Wij hadden een groot gezin, we woonden op een bovenhuis en alleen de kolenkachel zorgde voor warmte in huis. Omdat we met zo velen waren, konden de vogelkooien niet ergens staan, dus werden ze aan de muur gehangen. U snapt het al, liters 40+ werden gespoten, maar luisvrij... Ik denk van niet! De tropische vogels hebben een heel groot deel van mijn leven ingenomen. Na de zaadetertjes kwamen de vruchten- en insectenetende vogels en mijn voorkeur gaat nu steeds uit naar de zang van de schamallijster. Ik heb het geluk gehad om van mijn hobby mijn beroep te kunnen maken. 30 jaar was ik werkzaam in de bekendste diergaarde van Rotterdam. Daar leerde ik ook het verschil tussen kweken en fokken kennen. Het verschil is eenvoudig: alles wat warmbloedig is, wordt gefokt. Vogels, dus ook kanaries behoren tot die groep. En alles wat koudbloedig is, waaronder de vissen, maar ook bloemen en planten, enz. wordt gekweekt. Het lijkt mij duidelijk, ja toch! Na die les uit de diergaarde nam ik het besluit om voortaan over fokken te praten en te schrijven. Vandaar de gekozen titel van dit artikel. Na mijn werkzame leven ging ik met pensioen en wilde toch wel weer meer met vogels gaan fokken, maar ja... de ruimte om met insectenetende vogels te fokken ontbrak eigenlijk bij mij in de flat. Na vele nachties slapen besloot ik weer eens kanaries te gaan houden. Die nemen niet zo veel ruimte in beslag en je blijft bezig met vogels. Uiteindelijk is een vogel een vogel, of je nu met kroonduiven, flamingo's of kleurkanaries fokt, plezier blijft je erin houden. Bij het zoeken naar goede kleurkanaries bracht de NKC uitkomst. Ik kon bij een van de leden wat vogels komen uitzoeken. Agaten werden mijn voorkeur en dan niet agaat rood, maar agaat wit en geel. Het eer-

Geslachtsbepaling door DNA uit veren

■ Betrouwbaar ■ Zonder risico ■ Diervriendelijk ■ Niet leeftijdsgebonden

Vederlichte prijzen! Hoe meer analyses, hoe lager de prijs.

1 - 3 analyses:	per € 14,99
4 - 10 analyses:	per € 13,99
11 - 20 analyses:	per € 12,99
21 - 40 analyses:	per € 11,99
af 41 analyses:	per € 10,99

Sauron Diagnostiek
Laboratorium voor DNA-analyses

Universiteit Bielefeld | Bio V
Universitätsstr. 25 | D-33615 Bielefeld
Telefoon: +49(0) 521 106 5484 | fax: +49(0) 521 106 5654
www.sauron-diagnostik.de | email: info@sauron-diagnostik.de

AFCON KUNSTSTOF - GAAS

Een ijzersterk product, weer- en windbestendig. Vogels kunnen niet beschadigen. Ideaal voor volières.

Dik: mazen 4x4 - 13x13 - 14x15 - 20x10 mm. Werkbreedte 2 of 4 meter. Zwart-transparant

13x13 vanaf 100 m ² of meer	13x13 vanaf 25 m ² tot 100 m ²	13x13 vanaf 1 m ² tot 25 m ²
Slechts € 1,00 per m²	Slechts € 1,10 per m²	Slechts € 1,20 per m²

Goedkoop te verzenden binnen 24-48 uur

Telefonisch bereikbaar van 8.00 tot 23.00 uur: 06-53 48 69 32
Van 22.00 tot 23.00 uur Tel.: (0591) 81 26 07 Fax: (0591) 84 93 98
Verkoopadres: Schansstraat 50 7825 TA Emmen Internet: www.afcon.nl



ssel

ste jaar werd ik al kampioen met een agaats wit recessief, dus genoeg reden om ermee door te gaan. Ik kwam in aanraking met agaats- en zwarteumo en mijn voorkeur had ik snel gemaakt. Om tot goede fokresultaten te komen is naar mijn ervaring veel vrije tijd nodig. Observatie is het meest vereiste element. Observeren gebeurt in mijn huissituatie eigenlijk de gehele dag. Mijn broedkooien staan namelijk in de huiskamer, dus alles wat er gebeurt, wordt opgemerkt. Een ander zeer belangrijk punt is de hygiëne en frisse lucht. Vanzelfsprekend moeten de broedkooien goed schoongehouden worden, zeker in huis. Maar ook is vers drinkwater heel belangrijk. Ik raad iedereen aan 2 keer daags het drinkwater te verversen, zeker tijdens de warmere dagen. Kanaries zijn soms viespeuken. Ondanks het badwater gebruiken zij ook het drinkwater om in te baden. Sommige vogels gooien hun ontlasting in het water, andere willen hun zaad nog even voorweken en ga zo maar door. Je hoort sommige liefhebbers wel eens klagen over "natte nesten" (naar mijn mening is onder andere smerig drinkwater een van de oorzaken), mijn vogels hebben dit niet. Echt vers drinkwater is een vereiste, ja het kost even werk, maar natte nesten nog veel meer, ja toch! Het mag natuurlijk niet tochten in de vogelverblijven, maar frisse lucht is ook een van de vereisten bij het houden en fokken van vogels. Bedompte, vochtige verblijven zijn voor niemand goed, dus zeker ook niet voor uw gevederde vrienden. Prima resultaten heb ik met het aanzuren van

het drinkwater met appelazijn. Aanzuren is belangrijk bij het op gang brengen van de darmflora van de pas uitgekomen jongen. Twee, drie dagen voor het uitkomen van de eieren krijgen mijn vogels 's morgens 1 druppel appelazijn in 50 cc drinkwater, na het uitkomen ga ik nog 3 dagen door. 's Middags geef ik de vogels alleen vers drinkwater, dus zonder de appelazijn. Het drinkwater is normaal kraanwater, dus geen mineraalwater e.d. Behalve dat verversen van drinkwater geef ik zeker de eerste dagen als er jongen zijn, drie maal daags vers eivoer. Ja, beste lezer, je moet vroeg opstaan, uitslapen is er in deze tijd niet bij! Een bepaald merk eivoer geef ik wel aan mijn vogels, maar ik vind het niet nodig om dit te noemen. Iedereen geeft zijn eigen merk en zeker in de broedtijd moet je het eivoer niet gaan verwisselen voor een ander eivoer waarmee ook prima ervaringen worden opgedaan. Jonge vogels zijn zeer gevoelig voor veranderingen van voer. Menige jonge vogel is al aan darminfectie gestorven door een dergelijke verandering, nooit doen dus! Wees de eerste dagen heel matig met het geven van groenvoer, diarree is vaak een gevolg daarvan. Onze grootste vijanden zijn nog steeds de vogel- en bloedluizen. Menig jong vogeltje heeft een aanval niet overleefd. In het verleden bespoot ik de nesten uit voorzorg met een luizendodend middel, soms hielp het, helaas niet altijd. Ook deponeerde ik wat pijtabak (geen mixtuur) onder in de stenen nestbakjes. Het helpt wel tegen bloedluizen, maar dat hele fijne luisje dat als stof in de nesten leeft, is moeilijk weg te houden. Ik wil

geen reclame maken, maar tegenwoordig zijn er roofmijten ofwel Dutchy's *. Ik heb ze uitgezet en vind dat de resultaten positief zijn. Afwachten hoe het dus in het fokseizoen zal gaan. Ik schreef al, dat ik onder andere eumo's fok. Eumo's zijn kleurkanaries met robijnrode ogen. De factor belet het optreden van het phaeomelanine en reduceert de kwantiteit van het eumelanine. Kenmerkend voor de eumo is een geconcentreerde ligging van het eumelanine rond de schacht van de veren. De eumo's staan op het vraagprogramma in de zwart-, bruin- en agaatsserie in het wit, geel en rood, tevens bij de mozaïeken. Nadat ze uit het ei gekomen zijn, verschillen de jongen de eerste vijf dagen duidelijk van normale jongen door de oogkleur. Wat bij een normale kanarie zwart ziet, is bij de eumo donkerrood. Na vijf dagen verkleuren deze ogen naar de donkere kleur en zijn ze wat de oogkleur betreft niet duidelijk meer van de andere jongen te onderscheiden. Als later de jeugdruif goed verloopt en je ziet de vogels hun juiste kleur en tekeningen krijgen, dan heb je toch een goed gevoel voor alles wat je voor de vogels hebt gedaan. En als je dan ook nog een paar keer kampioen wordt, mag je zeker trots zijn. Ja toch!

Ger Essenberg
 Noot redactie NKC: Ger Essenberg is als expertenkeurmeester intussen een gewaardeerd eumofokker/kweker en lid van de Nederlandse Kleurkanarie Club.

De,

Uitstapjes naar vogelparken

Eureka!

Uw info in vogelvlucht

Op het mooie eiland Texel bevindt zich in de buurt van Oosterend een zeer mooie vogeltuin. De vogeltuin van Eureka is opgezet in een kassencomplex. De combinatie van een tuincentrum met een natuurlijke vogeltuin is een ideale kennis van tropische planten in kassen ontbreekt bij veel vogelparken.

Eureka is gelegen aan de Schorrenweg 20 te Oosterend;

website: <http://www.eurekatexel.nl>.

Vogelpark Avifauna

Hoorn 65

Alphen aan den Rijn

tel.: 0172-487575

Dagelijks geopend van 09.00 tot 18.00 uur



Vogelpark Plaswijck

Het park ligt aan de Looslaan 23 in Rotterdam, tel.: 010-4181836.

De route is vanaf de A20 afrit 40 Hillegersberg/Schiebroek/Centrum. Dan de borden volgen Hillegersberg, daarna Hillegersberg-noord aanhouden. U rijdt dan vanzelf de Ringdijk op. Vanaf hier volgt u de bordjes naar de ingang van het park

Stichting Nederlandse Opvang Papegaaien.

Wintelresedijk 51, 5507 PP Veldhoven, bij Eindhoven.

Voor nadere informatie tel.: 040-2052772

Vogelpark Jagri Drente

Veenakkers 4

9511 RC Gieterveen

tel.: 0599-648382

Op aanvraag

Diergaarde Blijdorp

Openingstijden: het gehele jaar van zomers 9 - 18 uur en 's winters van 9 - 17 uur.

Toegangsprijzen: Kinderen 3 t/m 11 € 11,50, volwassenen € 14,50.

Telefoon bezoekers info: 010-4431495

Faunapark "Flakkee"

Duivenwaardsedijk 25

Nieuwe Tonge

Tel: 0187-652276.

Fauna park "Flakkee".

Opnieuw geopend!!!

Duivenwaardsedijk 25, Nieuwe Tonge

Het telefoonnummer is veranderd in 06-10230303.

Faunapark Flakkee is vanaf 19 mei elk weekend geopend. Er zijn een hoop nieuwe dieren en het park zelf is flink opgeknapt.

"Toegang is vrij, maar een vrijwillige bijdrage is altijd welkom".

Vogel Parc Paradisio België

Een vogelpark in België, een klein uurtje onder Brussel. Het Parc ligt in Belgisch Henegouwen in Cambron-Casteau, langs de Rijksweg 56, tussen Bergen en Ath. Openingstijden van de Paasvacantie tot Allerheilige, elke dag van: 10.00 tot 18.00 uur, de ingang wordt gesloten vanaf 16.00 uur.

Tel: 0032-68-454653

Internet:<http://www.Paradisio.be>

Vogelpark Plantaria Duitsland

Am Scheidweg 1-5

Kevelaar-Twiststeden

(bij Venlo de grens over)

Openingstijden: het gehele jaar.

Voor nadere informatie

tel.: 0049 2832 93270

Vogelpark Walsrode Duitsland

Voor dit park gaat u richting Hannover naar Bremen waar u afslag Walsrode Süd BAB 27 kunt nemen of afslag Fallingbostal BAB 7 3030 Walsrode Am Rieselbach tel.: 0049 5161 2015

Geopend dagelijks van 09.00 tot 19.00 in de maanden maart tot november

Mondo verde

"See the world in one day"!

Een uniek themapark voor het hele gezin.

Voor dit park, gelegen tussen

Heerlen/Kerkrade, kunt u het beste vanaf Eindhoven de A76 Aken/Heerlen en op het knooppunt Esschen naar de N 281 richting Voerendaal/Heerlen volgen, niet de afslag Landgraaf nemen maar deze weg volgen tot afslag Heerlen-West. Volg nu Park Gravenrode na 3 verkeerslichten volgt u de wegwijzers Mondo verde.

Rouenhof 19 6372 PW Landgraaf.

Voor meer info zie: www.mondo-verde.nl

Openingstijden van 24 maart tot 31 oktober, dagelijks van 10.00 tot 18.00 uur.

De decemberopening op 24 en 31 december waarbij het park in een speciaal kerstfeertje wordt gestoken is van 11.00 tot 17.00 uur.

Vogelpark Taman Indonesia

"De Lange Diek"

Kallenkote 53.

In Kallenkote langs de weg Steenwijk - Kallenkote - Wapserveen.



Vogelpark Taman Indonesia heeft voor u doorloopvluchten met tropische vogels, kleine Indonesische zoogdieren, een kinderboerderij met speeltuin, karpervijver en een ruim buitenterras, waar u kunt genieten van Indonesische specialiteiten.

Toegangsprijs volwassenen € 7,50

Kinderen tot 12 jaar € 5,00

Groepsreductie vanaf 15 personen.

Openingstijden van Pasen tot oktober

ma t/m zon. 10.00 - 18.00 uur

Telefoon 0521-511189

Www: taman-indonesia.nl

Voor kinderen Kabouterland.



Een spannende dag voor de kinderen, met vogels, kleine dieren in een konijnenhol, een trollengrot en een raadselachtige kasteelruïne. Met gezellige terrassen en picknickplekken.

Openingstijden: het hele jaar, wel verschillende tijden afhankelijk van de seizoenen.

Intree vanaf 2 jaar € 6,50 p.p.

Kabouterland (Zoo) Exloo

Zuiderhoofdstraat 11

Tel: 0591-549843

E-mail: info@kabouterland.net

Vogelpark Ruinen

De openingstijden zijn van mei t/m september. Elke zaterdag en zondag van 12.00 uur tot 17.00 uur. In de maanden juli en augustus elke dag van de week van 12.00 uur tot 17.00 uur.

De entreprijs is € 4,00 per persoon.

Kinderen t/m 10 jaar € 2,00 per persoon.

Vogelpark Ruinen

Postweg 3, 7963 PD Ruinen (Drenthe)

De

osel

Haakbek

Foto: Peter Dinklage/Jan de Nijp

Op de kalender zien we een fraaie foto van het haakbekpopje. Er is een duidelijk waarneembaar geslachtsverschil. Het mannetje heeft een scharlakenrode schedel en achterhoofd, de wangen, hals en oorstreek hebben dezelfde kleur. De nek is iets donkerder scharlakenrood. De borst en buik zijn diep rood met lichte omzoring, overgaand in asgrijs. De flanken zijn scharlakenrood, onder de vleugels grijs. De dijen en aarsstreek zijn asgrijs. Het rugdek en de mantel zijn scharlakenrood.

De onderrug en stuit diep rozerood op grijze ondergrond. De hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren, kleine vleugeldekveren, schouders en de bovenstaart zijn zwartbruin. De onderstaart is grauwgrijs. De bovenstaartdekveren zwartbruin en de onderstaartdekveren lichtgrijs. De poten zijn donkerbruin en de pupillen zwart. De gehamerde tekening van de schedel is zwartbruin, tevens zien we een smal rood of okergeel bandje bij de bovensnavel. De snorharen zijn zwartgrijs, tevens de teugelstrepen die overgaan in de kleur achter de ogen. De kin is zwartgrijs. De borst en buik laten een grijze gehamerde tekening zien. De schubtekening op de mantel is zwartbruin, evenals de omzoring van de mantelveren. De stuit bezit donkergrijze lengtestreepjes. De omzoring buitenwag slappennen is roodbeige. De kleine vleugeldekveren en armpennen hebben een witte brede omzoring. De toppen van de vleugeldekveren zijn gebroken wit, waardoor 2 witte vleugelbanden ontstaan. De omzoring van de onderstaartdekveren is grijs, waardoor een V-tekening ontstaat. De omzoring buitenwaggen van de staartpennen is lichtbeige. Het formaat is ongeveer 19 – 22cm, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het geluid lijkt op een hoog,

piepend "tie-tie-tjoe". De alarmroep een muzikaal "tsjevl, tsjevl". De zang bestaat uit luide, fluitende tonen, vermengd met een nasaal geluid. De haakbek heeft als verspreidingsgebied het midden en noorden van de Scandinavische landen tot in Siberië. Hun biotoop bestaat uit oude sparren- en gemengde bossen, vaak met besdragende struiken als onderbegroeiing. Hij broedt in de minder dichte naaldbossen en gemengde bossen in Noord- en Oost-Europa. Tijdens hun zoektochten naar voedsel vormen ze vaak grote groepen. Ze hippen vaak over de grond of zitten in de toppen van de bomen. Zij hebben een golvende vlucht. Meestal blijven ze 's winters in hun broedgebieden. In Nederland zijn het zeldzame dwaalgasten, met een bevestigde waarneming in Groningen 2004. Haakbekken zijn zaadeters. Als basis dient een speciale zaadmengeling voor haakbekken. Deze mengeling kan aangevuld worden met wat extra boomzaden. Afhankelijk van de tijd van het jaar kunnen paardenbloemknoppen, teunisbloem, zuring en bijvoet gegeven worden. Verder takken van hazelaar, pruim, appel of peer, elzertakken met propfen en wilgenkatjes. Vanzelfsprekend zijn ook grit en maagkiezel onontbeerlijk. In de broedtijd is er tevens behoefte aan levend voer zoals buffalwormpjes, pinky's e.d. aangevuld met eivoer en gekiemd zaad. In het begin worden de jongen hoofdzakelijk met levend voer grootgebracht.

In een ruime dichtbegroeide buitenvolière zullen de vogels tot broeden overgaan. Als nestgelegenheid gebruiken we een plankje van 25 x 25cm waarin we een rond gat gezaagd hebben, in dit gat bevestigen we dan een nestkom van ongeveer 16cm doorsnede. Dit plankje kunnen we dan aan de muur bevestigen. In de nestkom kunnen we een touwnestje plaatsen. Als nestmateriaal geven we kokosvezels enz. Gewoonlijk worden 3 – 5 eieren gelegd. De broedtijd is 13 dagen. Als de jongen 5 dagen oud zijn, moeten ze geringd worden met 3,5mm ringen. Aan te bevelen is deze ringen van tevoren te voorzien van ventielslang om te voorkomen dat de jongen uit het nest gegooid worden. De jongen vliegen ongeveer op een leeftijd van 18 dagen uit. Na ongeveer 3 weken zijn de jongen zelfstandig. Voor een volledig fokverslag verwijst ik u naar Onze Vogels, 62e jaargang 6 - 2001.

Door Ger Essenberg

Serinus serinus**Europese kanarie**

Als verspreidingsgebied heeft de Europese kanarie het gehele vasteland van Europa, uitgezonderd de Scandinavische landen. Ook komt hij voor en overwintert hij in Noordwest-Afrika van Marokko tot West-Libië en Klein-Azië. Zijn Duitse naam is "Girnitz" en zo wordt hij soms ook bij ons genoemd.

Samen met de de sjs behoort de Europese kanarie met zijn grootte van 11,5cm tot onze kleinste zaadeters. De Europese kanarie is nauw verwant met de kanaries van de Canarische en Kaapverdise eilanden. Twee nauw verwante soorten van de Europese kanarie zijn de roodvoorhoofdkanarie – *Serinus pusillus* – een standvogel van het Kaukasus hooggebergte. Hij lijkt op de Europese kanarie, doch heeft een zwarte kop met oranjevoorhoofd en een oranjegele stuit. De pop is in het geheel bleker. En de citroensj – *Serinus citrinella*. Het verspreidingsgebied van deze vogel is de Alpen en Midden Spanje. Hij heeft het model van de Europese kanarie, maar is grijsachtig in de nek en mist de pigmentbestreping. Man en pop zijn gelijk. Ze bezitten twee geelgroene vleugelstrepen. Bij het mannetje van de Europese kanarie is de voorhoofdband van 5mm heldergeel, de bovenschedel groen, het achterhoofd, de nek en bovenrug zijn olijfgroen met zwarte vlekken. De kleine vleugeldekveren zijn zwartbruin met geelgroene zomen, alle andere hebben groengele zomen, naar de punt toe geelachtig wit, en vormen twee lichte dwarsbanden. De benedenrug en stuit zijn fel geel. Een gele streep loopt vanaf het voorhoofd over het oog en rond de oorstreek.

De ogen zijn donkerbruin, de snavel is hoornkleurig en de poten hebben een bruinachtige vleeskleur. Het popje is meer bruinachtig grijs en minder geel, zij mist de helder-gele voorhoofdband. De Europese kanarie nestelt het liefst in een goed beplante volière met daarin onder andere vierstruiken, coniferen en sparren. Het broedseizoen begint in de tweede helft van april. Ze broeden het liefst in een kanariënestkastje of een draadkorfje. Van kokosvezels, paardenhaar e.d. maken zij hun kleine komvormige nestje. Het liefst zitten ze enigszins verschoolen met hun nestje tussen wat groene takken. Er worden 3 – 5 eitjes gelegd die alleen door het popje bebroed worden en na 13 dagen uitkomen. De jongen vliegen op een leeftijd van ongeveer 15 dagen uit. De ringmaat is 2,3mm. Het is aan te bevelen de ringen te voorzien van ventielslang, dit voorkomt dat de jongen uit het nest gegooid worden. De jongen worden na het uitvliegen nog ongeveer 10 dagen door het mannetje gevoerd. Na ongeveer 3 maanden bezitten de jonge Europese kanaries hun volwassen kleed, in het najaar verkleurt de Europese kanarie van zijn prachtkleed naar zijn rustkleed. Bij zowel het mannetje als het popje vervaagt de gele kleur en wordt dan fietser. Als voedsel verstreken we de vogels een passende zaadmengeling. Vanuit de winterperiode voeren we de eivoerverstrekking langzaam op. Tegen het broedseizoen geven we de vogels een beperkte hoeveelheid dierlijke eiwitten waarmee ze ook hun jongen gedurende de eerste levensfase voeren. Wanneer de Europese kanarie jongen heeft, is het belangrijk een overvloed aan onkruidzaden te voeren zoals paardenbloemknoppen, zuring, herderstasje, teunisbloem en weegbree. Een toevoeging van wat levend voer zoals buffalwormpjes en pinky's is aan te bevelen.

Bloedmijten op natuurlijke wijze bestrijden blijkt zinvol



Steeds vaker worden onze vogels belaagd door schadelijke, parasitair levende mijten. Vooral tijdens de broedperiode kunnen bloedmijten grote schade aanrichten wanneer ze zich in de nesten ophouden en de nestjongen aantasten. Ook bij pluimvee, duiven, reptielen en knaagdieren is het een veel voorkomend probleem. Bij vogels, kippen en duiven is het de rode vogelmijt (*Dermanyssus gallinae deg.*) die het probleem veroorzaakt. Bij reptielen hebben we met een iets andere soort te maken (*Ophionyssus natricis*) die de dieren teistert. Deze soort kent een iets andere levenswijze. De rode vogelmijt wordt heel vaak "bloed-luis" genoemd. Deze naam is onterecht, want het is geen luis, maar een mijt. Als we naar de taxonomische indeling van het dierenrijk kijken, zien we dat mijten behoren tot de klasse Arachnida (spinachtigen) en daarin een aparte subklasse (Acari) vormen. Luizen behoren tot een geheel andere klasse: de Insecta (insecten). Het meest opvallende verschil tussen mijten en insecten is het aantal poten. Mijten hebben 8 poten, terwijl insecten het maar met 6 moeten zien te redden. Ook vinden we bij mijten geen

antennes op de kop, insecten hebben deze wel. Het feit dat bloedmijten onder een andere klasse vallen, heeft voor de bestrijding ervan grote gevolgen. Chemische bestrijdingsmiddelen zijn vaak zeer complexe stoffen die speciaal worden ontwikkeld om bij een plaagdier op een zeer specifieke manier in te grijpen in zijn levenscyclus. Middelen die ontwikkeld zijn om mijten te doden, werken vaak niet of maar ten dele op insecten. Middelen die voor de bestrijding van insecten ontwikkeld zijn, werken daarentegen weer niet goed op mijten, en daar ligt nu net het probleem. Vrijwel alle in Nederland toegelaten middelen kunnen we in de groep insecticiden plaatsen. Veel van deze middelen bevatten stoffen die tot dezelfde chemische groep behoren: de Pyrethrinen. Van deze stoffen is al langer bekend dat ze zeer resistentiegevoelig zijn, zeker wanneer ze veelvuldig gebruikt worden voor de bestrijding van mijten. De middelen doden over het algemeen wel de volwassen exemplaren, maar laten de eieren en sommige larvale stadia ongemoeid. Omdat de niet gedode stadia de kans krijgen verder te leven, "wennen" ze als het ware aan deze stoffen en raken ze na een aantal generaties steeds minder gevoelig voor de bestrijdingsmiddelen. Het gevolg hiervan is dat men steeds zwaardere doseringen moet gebruiken om het gewenste resultaat te bereiken. Ook wordt er nog wel eens een middelje "van over de grens" gehaald. Blijkbaar vergeten we wel eens dat onze vogels ook nog in de behandelde ruimten moeten leven. Of dat altijd gunstig is voor onze dieren valt te betwijfelen.

Bloedmijten komen ook veelvuldig voor bij de professionele pluimveehouders. In Nederland worden ca. 30 miljoen leghennen voor de productie van eieren gehouden. Zeker 80% hiervan is aangetast door bloedmijten. Men schat de directe schade op ca. 11 miljoen euro per jaar. Men gaat dan uit van de kosten voor het gebruik van bestrijdingsmiddelen en de derving in de productie. Ing. Rick van Emous is onderzoeker pluimveehouderij bij de Animal sciences group van Wageningen UR, en heeft

het onderzoek geleid naar de bloedmijtaantastingen bij pluimvee. Hij is ervan overtuigd dat voor een oplossing van dit probleem gezocht moet worden naar natuurlijke vijanden, zo meldt hij in een artikel in V-focus van april 2005. Overigens wordt er op dit moment weinig onderzoek naar bestrijdingsmogelijkheden van de vogelmijt gedaan. De sector draait economisch slecht en stelt er niet zo veel geld voor beschikbaar. Voorlopig zullen we het met de wetenschappelijke kennis moeten doen die voorhanden is en dat is helaas niet veel.

Voor de hobbysector is er inmiddels al wel een natuurlijke methode die goede resultaten heeft opgeleverd. Hier weten we met welk type roofmijt de bloedmijten succesvol kunnen worden bestreden. Ook is er al heel wat ervaring opgedaan met de hoeveelheden die ingezet moeten worden en hoe dit het beste kan gebeuren. Bij volièrevogels blijkt met name het uitzetten in de nesten zeer zinvol. Hier treffen we in het voorjaar en de vroege zomer ook regelmatig een andere schadelijke vogelmijt aan, de *Ornithonyssus bursa*, die in korte tijd grote schade kan aanrichten onder de nestjongen. Deze soort is beter bekend onder de naam "zwarte" of "grijze" luis en wordt hier en daar ook de "Noorse" luis genoemd. Vooral kanariefokkers hebben hier erg veel mee te maken. Door vroegtijdig de roofmijten in het nest te brengen wordt het ontstaan van een mijtaantasting voorkomen en zullen er veel meer jonge vogels grootgebracht kunnen worden. De resultaten bij volièrevogelhouders zijn in 2006 over het algemeen zeer succesvol gebleken. Er zijn al heel wat gebruikers die geheel van hun plaag verlost zijn, terwijl ze er al vele jaren mee aangedaan waren. Zowel de vogelmijt als de bloedmijt verdwenen na enkele weken geheel uit de hokken en hebben zich daarna niet meer laten zien. Bij sommige mensen verdwenen ook de veermijten spontaan uit de kooien en dit, terwijl geen enkele chemische behandeling ertegen was uitgevoerd. Toch waren er ook een aantal gebruikers minder succesvol. De





Signalering.

Om een aantasting in een vroeg stadium te ontdekken kunnen we gebruik maken van de natuurlijke drang tot verstopping van de bloedmijt. Hiervoor wordt een klein stukje PVC buis (ca. 10cm) gebruikt dat onder de zitstakken wordt bevestigd. Hierin wordt een stukje golfkarton (bijvoorbeeld uit een beschuitverpakking) opgerold ingeschoven. Vervolgens wordt elke week het kartonnetje op de aanwezigheid van bloedmijten gecontroleerd. Op deze wijze kunnen ze een goede inschatting maken van de mate van aantasting en het inzetmoment van Dutchy's[®] hierop afstemmen.



reden hiervan blijkt het frequent gebruik van chemische middelen te zijn. Vanwege de aanwezige resistentie tegen deze stoffen bij de bloedmijten wordt er zeer regelmatig gespoten. De bloedmijten kunnen hier inmiddels heel goed tegen en laten zich binnen enkele weken opnieuw zien. Er zijn dan nog steeds reststoffen van de gebruikte producten in het hok aanwezig. De roofmijten hebben deze resistentie niet en sterven binnen korte tijd aan deze residuen. Het is dan ook verstandig om alle voliëres en broedblokken eerst heel goed uit te spoelen met schoon water alvorens met deze bestrijdingsmethode te beginnen. De wekelijkse reinigingsbeurt met chloor kan een andere beperkende factor voor de roofmijten zijn. Chloor is een stof die soms gedeeltelijk achterblijft op de behandelde oppervlakken. We zien duidelijk dat de roofmijt zich daarbij niet prettig voelt. Daarom is het verstandig ze zo dicht mogelijk bij hun voedselbron, de bloedmijten, uit te zetten. In de meeste gevallen zijn dit dus de nestjes en de nestblokken.

Rode vogelmijt (*Dermanyssus gallinae*)
De vogelmijt *Dermanyssus gallinae* is een parasiet die aan de buitenzijde van zijn gastheer leeft. Voor zijn ontwikkeling heeft hij bloed nodig, dat hij 's nachts, wanneer de vogels rusten, uit het dier weet te zuigen. Hij plant zich voort d.m.v. eieren. Die worden door de volwassen mijten goed verstopt in kieren en naden van het vogelverblijf en in de broedblokken. Na een aantal dagen komt hieruit een larve die zich bijna niet kan verplaatsen. Hierna volgen er nog een aantal stadia totdat ze volwassen zijn. Zodra een volwassen vrouwtje zich 1 keer heeft gevoed, wordt zij door de mannetjes benaderd en volgt de paring. Ze weten hun gastheer feilloos te lokaliseren doordat ze stoffen in de lucht waarnemen die door de vogels worden afgegeven. Via

de poten klimmen ze omhoog naar het dier en zoeken een geschikt plekje tussen de veren. Hier steken ze hun speciale zuignuut door de oppercellen van de huid, totdat ze de bloedbaan hebben bereikt. Zolang het duister blijft, zuigen ze langzaam een hoeveelheid bloed uit de gastheer en slaan dit in hun lichaam op. Wanneer de morgenstond zich aanmeldt, trekken ze zich terug en gaan ze op weg naar een veilig en donker plekje om de dag door te brengen. Ze lopen dan met veel soortgenoten zo snel mogelijk bij de gastheer vandaan en verstopten zich in kieren en naden, onder waterschalen, in de broedblokken en in de kieren nabij de stokken waar de vogels 's nachts op rusten. Ze zijn dan zeer mobiel en zoeken zo snel mogelijk een vogel op om zich te voeden. De nakomelingen van een bevrucht vrouwtje bestaan voor zeker 75% uit vrouwtjes. Onbevruchte vrouwtjes leggen ook levensvatbare eieren, maar deze brengen alleen maar mannetjes voort. De totale ontwikkeling van ei tot adult duurt bij 22 °C 14 dagen. Een volwassen mijt kan ca. 40 dagen oud worden en legt tijdens haar leven ongeveer 70 eieren.

Vogelmijt (*Ornithonyssus bursa*)
De laatste jaren worden fokkers ook steeds vaker geconfronteerd met een andere mijt die grote schade aanricht tijdens de fokperiode. Steeds meer fokkers melden de aanwezigheid van deze mysterieuze parasiet in het voorjaar en het begin van de zomer. Er wordt vaak gesproken over "zwarte luis" of "Noorse luis", maar tot dusver was er nog geen wetenschappelijke naam bekend. Nu men de mijt heeft laten determineren, is komen vast te staan dat het gaat om de *Ornithonyssus bursa*, een parasiet afkomstig uit de tropische streken. In Australië wordt van deze mijt melding gemaakt in de medische sector. Hier zijn regelmatig problemen, omdat de mijt

woningen binnendringt en de mensen aantast. Sommige mensen krijgen allergische reacties in de vorm van jeukende rode vlekken op de huid, wanneer ze door deze parasiet worden aangeprikt. *Ornithonyssus bursa* zuigt bloed bij verschillende wilde vogels. Wanneer deze nesten zich rond woningen bevinden, kan het gebeuren dat de mijten deze woningen binnendringen, wanneer de jonge vogels zijn uitgevlogen en de voedselbron voor de mijten is verdwenen. In Nederland zien we de laatste jaren dit probleem steeds groter worden bij met name kanariefokkers. Vroeg in het voorjaar, wanneer de eerste vogels op de nesten zitten, worden de eerste mijten al waargenomen. Ze zijn zeer klein en met het blote oog net te zien. Ze lopen vrij snel en bevinden zich met name in de buurt van de nesten. Doordat de mijten de broedende pop irriteren, verlaat deze vaker het nest en vertoont onrustig gedrag. Zodra de jongen uit het ei zijn gekomen, worden ze door de mijten aangevallen en zuigen deze bloed uit het nog kwetsbare kuikentje. Binnen een paar dagen sterven de jongen aan de gevolgen van deze aantasting en krioelt het rond het nest van de mijten. Deze gaan op zoek naar nieuwe slachtoffers en zo kan het gebeuren dat alle nesten worden aangetast en het aantal jongen dat weet te overleven, zeer klein is. Veel mensen klagen ook over jeuk wanneer ze in het dierenverblijf zijn geweest. Dit komt doordat de mijten die op het lichaam komen, direct proberen door de huid te prikken. Tijdens deze steek spuiten ze een geringe hoeveelheid speeksel in de huid dat kan zorgen voor een jeukende rode vlek. Proeven met het uitzetten van roofmijten, Dutchy's[®] genaamd, zijn tot dusver redelijk succesvol gebleken. In de meeste gevallen

De



verdwenen de vogelmijten binnen een paar dagen uit de nestjes waarin de roofmijten waren uitgezet.

Dutchy's®

Dutchy's® zijn roofmijten uit de familie Laelapidae en komen in Nederland vrij in de natuur voor. Ze leven in de grond en jagen daar op allerlei bodemorganismen. Wanneer we deze roofmijten uitzetten in dierenverblijven, worden ze felle bestrijders van bloedmijten. Ze jagen de hele dag achter hen aan en doden ze om ze vervolgens op te eten. Het is een kwestie van tijd; de roofmijten komen vrijwel altijd als winnaar uit de bus.

Levenscyclus

Dutchy's® zijn ongeveer 1mm groot. Ze hebben een druppelvormig lichaam, zijn licht van kleur en heel beweeglijk. Ze voeden zich met allerlei organismen zoals de larven van kleine muggen, springstaarten en verschillende soorten mijten, waaronder ook bloedmijten. De ontwikkeling van ei tot adult verloopt grotendeels volgens de wijze waarop ook de bloedmijten zich ontwikkelen. De eieren worden in de grond of op een andere geschikte plaats afgezet. Na enkele dagen komen hier de larven uit, die na een aantal vervellingen uiteindelijk volwassen roofmijten worden. De totale ontwikkeling van ei tot adult duurt bij 22 °C 16 dagen. Een volwassen mijt legt tijdens haar leven ca. 80 eieren.

Dutchy's® eten gemiddeld 5 bloedmijten per dag. Wanneer we ze tijdig inzetten, zullen ze vaak de ontwikkeling van een plaag voorkomen. Ze zijn ook in staat om flinke aantastingen te bestrijden, maar dan moeten er wel grotere hoeveelheden roofmijten worden ingezet. Ze zijn in staat een periode van voedselschaarste te overleven. Er vindt dan alleen geen voortplanting plaats. Ook eten ze elkaar op als dat nodig is. Ze doen niets met onze dieren. Bij blijvend voedselgebrek sterven ze na enkele weken uit. Een volwassen roofmijt leeft gemiddeld 6 weken.

Leefmilieu

Dutchy's® leven bij voorkeur in een temperatuur van 15 tot 25 °C. Wanneer de temperatuur onder of boven deze waarden komt, gaan ze over in een rustfase. Ze wachten dan rustig af tot de omstandigheden beter worden en gaan dan vervolgens weer op jacht. Wanneer de roofmijten aangeleverd worden, zitten ze verpakt in een kunststof fles met daarin een hoeveelheid stroomateriaal. Wanneer je dit materiaal met een loepje bekijkt zie je de roofmijten tussen de korreltjes bewegen. Het is de bedoeling dat dit stroomateriaal in kleine hoopjes op beschutte plaatsen in het dierenverblijf komt te liggen. In de eerste twee weken komen de roofmijten dagelijks terug in dit hoopje om elkaar te ontmoeten en te paren. Tevens zitten er nog heel veel eieren en larven in dit materiaal die allemaal nog kunnen uitkomen. Voor de exacte manier van uitzetten wordt een duidelijke gebruikershandleiding meegeleverd.

Ook is alle informatie, waaronder de doseringen te vinden op de internet-site www.refona.nl

Het is inmiddels duidelijk dat deze natuurlijke methode zeer goede mogelijkheden biedt in de strijd tegen parasitaire mijten. Reptielenhouders worden ook regelmatig geconfronteerd met bloedmijten. Hierdoor vindt er regelmatig sterfte plaats van soms zeer waardevolle dieren. Hier was al veel langer bekend dat het uitzetten van roofmijten een zeer goed alternatief was voor chemische middelen. Nu deze roofmijten in kleine hoeveelheden via internet te verkrijgen zijn, keren vele terrariumliefhebbers de bestrijdingsmiddelen de rug toe en starten, vaak voorbehoedend, met het uitzetten van roofmijten. Daar zijn nu ook flink wat volièrevogelhouders bijgekomen. Ook zij zien de meerwaarde in van een natuurlijke bestrijdingsmethode zonder gebruik van chemische stoffen die hen ook nog eens heel veel tijd scheelt bij het schoonmaken en ontsmetten van de vogelverblijven.

Volière van de maand

Hallo vogelvrienden,

Mijn naam is Henk Metselaar en ik ben nu 72 jaar. Ik houd al vogels vanaf 1956, ik ben een parkietenman. Ik heb dan ook veel soorten gehad, zoals prachtrosella's pennanten, kakariki's, roodruggen en bourks. In 1965 ben ik bij de vereniging gegaan, nog steeds dezelfde vogels. In 1975 ben ik begonnen met zebra-vinken, Japanse meeuwen en spitsstaarten. In 1985 ben ik mee gaan doen met de TT, tot nu toe nog steeds.

In 1986 ben ik begonnen met Engelse grasparkieten, daar had ik veel succes mee. Maar toen kwam er een tijd dat ik moest stoppen, omdat ik astmapatiënt ben. Dat heb ik gedaan. Toen zei de secretaris tegen mij: "Je moet eens aan de dokter vragen of je dan geen rijstvogels mag houden. Die zitten strak in het pakje." Dat heb ik gedaan en het mocht. Maar mijn hart bleef uitgaan naar parkieten. Ik ben op dit moment aardig goed, dank zij de ontwikkeling met medicijnen mag ik toch weer parkieten houden.

Daar ben ik blij om en ik heb dan ook alles nieuw gebouwd. 2 voliëres van 2,5m bij 2m en een sluis ertussen van 1m breed.

Elk met een nachthok van 0,70 bij 2m en 6 broedkooien. Ik ga elke dag 2 x stofzuigen in verband met mijn astma.

Goede tip! Ik heb jaren gehad dat mij alles doodging, maar gelukkig waren de meeste jaren prima. Als je ergens aan twijfelt, ga direct naar de dierenarts. Ik kan ook iedereen aanraden viak voor de TT te laten spuiten, je weet maar nooit. Ik heb ook wel eens aan kinderen een vogel gegeven, misschien voelen ze er wat voor, je weet nooit. Misschien in de toekomst weer een nieuw lid.

Vriendelijke groeten,
Henk Metselaar, Hoogeveen



Vogelvereniging Kleur en Zang bouwt voliëre voor verzorgingshuis

Eerder in 1972 werd voor toenmalig bejaardenhuis Compostella een voliëre gebouwd. Maar toen in 1999 deze voliëre moest wijken voor nieuwbouw, was het maar afwachten of er bij de nieuwbouw ruimte en behoefte zou zijn voor een nieuwe voliëre.

Nadat de rust rondom de bouw was weergekeerd, bleek er zowel ruimte als behoefte te zijn voor een voliëre. Nadat de activiteitencommissie ons in februari had benaderd, zijn we ijverig aan de slag gegaan. Allereerst hebben we een bouwtekening met bestek gemaakt. Toen die was goedgekeurd, hebben we een kostenbegroting gemaakt en tegelijkertijd de vergunning aangevraagd bij de gemeente. De gekozen plaats in de binnentuin had niet beter gekozen kunnen worden. Een prachtige locatie in het centrum van het verzorgingshuis.

Na ongeveer zes à zeven weken was de vergunning binnen. Ondertussen hadden we diverse sponsors benaderd waardoor we de kosten aanzienlijk hebben kunnen drukken. Want een voorwaarde voor de nieuwe voliëre was: onderhoudsvrij, dus alleen duurzame materialen zouden gebruikt worden. Het binnenverblijf moest ook bestand zijn tegen de kou. Er werd gekozen voor 8cm dikke sandwichplaten. Ook het dak werd geïsoleerd, boeibord en alle andere in het weer zittende materialen zijn van trespas gemaakt. In het binnenverblijf werd zelfs verwarming aangelegd net als watervoorziening en elektriciteit, wat het voor de verzorgers een stuk makkelijker maakt. Het buitenverblijf is vervaardigd van gegalvaniseerd stalen kokerprofiel 40 x 40 x 2mm, zeer vakkundig door een van onze leden vervaardigd. Het gaas is 19 x 19 x 1.3mm dik en voldoet voor alle vogels die in dit soort gezelschapsvoliëres gehouden kunnen worden. Na al het werk dat door onze leden is verzet, werd de voliëre op 15 september onder zeer grote belangstelling geopend. Samen met de bewoners, de activiteitencommissie, genodigden en onze leden



hebben we er een middagvullende activiteit van gemaakt. De naam "de vrolijke fluiters" die door de bewoners zelf werd bedacht, werd onder luid applaus onthuld.

De burgemeester roemde alle vrijwilligers voor het vele werk dat zij verricht hadden. Hierna werden de vogels in de voliëre vrijgelaten door een van de bewoners en de burgemeester, mevrouw Doorn. Het allerbelangrijkste echter is dat de bewoners erg blij zijn met de nieuwe voliëre die fungeert als een soort ontmoetingsplek. Deze is bevolkt met kanaries, grasparkieten, rijstvogels, kwarteltjes, duifjes, zebra-vinken, japanse meeuwtjes en enkele amadines. Op dit moment zijn zelfs al de eerste jonge vogeltjes geboren. Een fraai stukje verenigingswerk waarop we terecht trots zijn.

Secretaris Kleur en Zang, Chris van Hout